

חוברת לתשעה באב תשפ"ב
Booklet for Tisha B'Av 2022

Contents

רשימת קינות	3
איכה	4
פרק א	4
פרק ב	4
פרק ג	5
פרק ד	6
פרק ה	7
באב.....א, קינות לליל תשעה באב	8
ב' , קינה לליל תשעה באב שחל במוצאי שבת	9
ג, קינות לליל תשעה באב	9
ד, קינות לליל תשעה באב	10
ה, קינות לליל תשעה באב	11
ו. מחבר: רבי אלעזר הקליר	13
ז"א, ינות ליום תשעה באב	13
ט"ז, קינות ליום תשעה באב	15
י"ח, נות ליום תשעה באב	15
י"ט, קינות ליום תשעה באב	16
כ, קינות ליום תשעה באב	17
כ"א, קינות ליום תשעה באב	18
כ"ב, קינות ליום תשעה באב	19
כ"ד, ינות ליום תשעה באב	20
כ"ה, קינות ליום תשעה באב	21
ל"א, קינות ליום תשעה באב	22
ל"ג, קינות ליום תשעה באב	26
ל"ו, קינות ליום תשעה באב	28
מ"א, קינות ליום תשעה באב	29
מ"ז קינה על השואה - הרבי מבאבוב	31
מ"ה, קינות ליום תשעה באב	32
הלכות תשעה באב שחל במוצאי שבת	34
Tisha B'Av that falls on Motzaei Shabbat	38

רשימת קינות

Artscroll	עמוד אורייתא	עמוד פרידמן	נושא	שם	קינה
152	סד	47	עוסקת בחורבן וביציאה לגלות בבל	שבת סורו מני	קינה ו
226	צב	68	עוסקת במה שעשה טיטוס הרשע כשנכנס לבית המקדש	זכור אשר עשה צר	קינה יא (+ויקונן ירמיהו)
236	צה	71	עוסקת בהשוואה בין מעשי האויבים לבין נפלאות הקב"ה עד החורבן	ואתה אמרת היטב	קינה טז
240	צא	72	עוסקת בכך שהקב"ה צדיק בהתנהגותו ואנו אשמים בכך שחטאנו	לך ה' הצדקה	קינה יט
244	צז	73	עוסקת בבקשה להקב"ה להאזין לרשעות האויבים ולרוע מעשיהם	הטה אלקי אזנך	קינה כ
248	צט	74	עוסקת בעשרת הרוגי מלכות	ארזי בלבנון	קינה כא
254	קא	76	עוסקת בבכי על כל היהודים, גדולים וקטנים נשים וגברים, שמסרו נפשם על קידוש ה'	החרישו ממני ואדברה	קינה כב
264	קה	79	עוסקת בחורבן בית המקדש וכל כליו	על חורבן בית המקדש	קינה כד
270	קח	81	עוסקת בחורבן קהילות אשכנז: אשפירה וורמיזא ומגנצא	מי יתן ראשי מים	קינה כה
304	קכא	91	בצאתי ממצרים/ בצאתי מירושלים/ בשובי לירושלים	אש תוקד בקרבי	קינה לא
316	קכז	94	עוסקת בגזרות תתנ"ו באשכנז ובשאר ארצות בעת מסע הצלב הראשון	אבל אעורר	קינה לג
			עוסקת בגעגועיו של רבי יהודה הלוי לירושלים	ציון הלא תשאלי	קינה לו
			עוסקת בגזרה של שרפת התלמוד	שאלי שרופה באש	קינה מא
384		ח בסוף]	עוסקת בבכי על מיליוני היהודים שנרצחו בשואה	זכרו נא	
390	קכב	111	עוסקת בצער של ציון על כל הטוב שנלקח ממנה	אלי ציון ועריה	קינה מה

פרק א

- א. איכה ישבה בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה כְּאַלְמָנָה רַבְתִּי בַגּוֹיִם שְׁרַתִּי בַמְּדִינֹת הַיְתָה לְמֹס
 ב. כְּכֹ תִבְכֶּה בְּלֵילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָה אִין לָה מְנַחֵם מִכָּל אֲהַבֶּיהָ כָּל רַעִיָה בְּגָדוּ כֶּה הָיוּ לָה לְאַיְבִים
 ג. גְּלַתָּה יְהוּדָה מֵעֵנִי וּמִרַב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבָּה בַגּוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּיָה בֵּין הַמְּצָרִים
 ד. דָּרְכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בְּאֵי מוֹעֵד כָּל שְׁעָרֶיהָ שׁוּמְמִין כִּהְנִיחַ נְאֻנְחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגֹת וְהִיא מֵרָ לָה
 ה. הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֵיבֶיהָ שָׁלוּ פִי אֲדֹנָי הוֹגָה עַל רַב פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלֶיהָ הִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר
 ו. וַיֵּצֵא מִבֵּית צִיּוֹן כָּל הַדָּרָה הָיוּ שְׁרִיָה כְּאֵילִים לֹא מִצָּאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוֹדְף
 ז. זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמֵי עֲנִיָה וּמְרוֹדֶיהָ כָּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמֵי קֶדֶם בְּנִפְלַע עֲמָה בְּיַד צָר וְאִין עוֹזֵר לָה רְאוּהָ צָרִים שְׁחָקוּ
 עַל מִשְׁבֹּתָהּ
 ח. חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל כֵּן לְנִידָה הַיְתָה כָּל מִכְבְּדֶיהָ הַזִּילוּהָ פִי רְאוּ עֲרֹנְתָה גַם הִיא נְאֻנְחָה וּתְשֹׁב אַחֲוֹר
 ט. טַמְאָתָה בְּשׁוּלְיָהּ לֹא זָכְרָה אַחֲרֵיתָה וַתִּרְדַּךְ פְּלָאִים אִין מְנַחֵם לָה רְאֵה אֲדֹנָי אֵת עֲנִיָּי פִי הַגְּדִיל אוֹיְבִי
 י. יָדוּ פִרְשׁ צָר עַל כָּל מַחְמַדֶּיהָ פִי רְאֵתָה גוֹיִם בְּאוּ מִקְדָּשְׁךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא יָבֹאוּ בַקֶּהֶל לָךְ
 יא. כָּל עֲמָה נְאֻנְחִים מְבַקְשִׁים לְחֵם נִתְּנוּ מִמְּחַדֶּיהֶם בְּאֶכָּל לְהַשִּׁיב נִפְשׁ רְאֵה אֲדֹנָי וְהִבִּיטָה פִי הֵייתִי זוֹלְלָה
 יב. לוֹא אֲלִיכֶם כָּל עֲבָרֵי דָרְךָ הִבִּיטוּ וְרָאוּ אִם יֵשׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְּאֵבִי אֲשֶׁר עוֹלַל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה אֲדֹנָי בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ
 יג. מִמְּרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בַּעֲצַמְתִּי וַיִּרְדָּנָה פִּרְשׁ רִשְׁתׁ לְרַגְלֵי הַשִּׁיבֵנִי אַחֲוֹר נִתְּנִי שִׁמְמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה
 יד. נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי בְּיָדוֹ יִשְׁתַּרְגּוּ עָלוּ עַל צִנְאָרֵי הַכִּשְׁוִיל כַּחֲזִי נִתְּנִי אֲדֹנָי בְּיָדִי לֹא אוֹכַל קוֹם
 טו. סִלָּה כָּל אֲבִירֵי אֲדֹנָי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשִׁבְרִי בַחֲוָרֵי גַת דָּרְךָ אֲדֹנָי לְבַתּוֹלַת בַּת יְהוּדָה
 טז. עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶנָה עֵינַי עֵינַי יִרְדָּה מַיִם פִּי רַחֵם מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נִפְשֵׁי הָיוּ בְּנֵי שׁוּמְמִים פִּי גִבֵּר אוֹיְבִי
 יז. פִּרְשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אִין מְנַחֵם לָה צוּנָה אֲדֹנָי לִיעֲקֹב סְבִיבֵיו צָרִיו הַיְתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה בִּינֵיהֶם
 יח. צַדִּיק הוּא אֲדֹנָי פִּי פִּיהוּ מְרִיתִי שִׁמְעוּ נָא כָּל הַעַמִּים וְרָאוּ מִכְּאֵבִי בְּתוֹלְתֵי וּבְחֻרֵי הִלְכוּ בְּשִׁבִי
 יט. קָרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמָּה רִמּוּנֵי כִּהְנִי וְזָקְנֵי בְּעִיר גְּנֻעוּ פִי בַקְשׁוּ אֶכָּל לְמוֹ וַיִּשְׁיבוּ אֵת נִפְשָׁם
 כ. רְאֵה אֲדֹנָי פִּי צָר לִי מֵעֵי חֲמַרְמְרוּ נִהַפְּךָ לְבִי בְּקִרְבִּי פִי מְרוֹ מְרִיתִי מַחֲוֹץ שְׁכָלָה חֲרַב בְּבֵית כְּמֹנֶת
 כא. שִׁמְעוּ פִּי נְאֻנְחָה אֲנִי אִין מְנַחֵם לִי כָּל אֵיבֵי שִׁמְעוּ רַעֲתִי שִׁשׁוּ פִּי אֲתָה עֲשִׂיתׁ הַבֹּאֵת יוֹם קָרָאתָ וַיִּהְיוּ כְּמוֹנֵי
 כב. תְּבֹא כָּל רַעְתָּם לִפְנֵיהָ וְעוֹלַל לְמוֹ כְּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי עַל כָּל פְּשָׁעֵי פִי רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דוּנִי

פרק ב

- א. איכה יעִיב בְּאֶפֶס אֲדֹנָי אֵת בַּת צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמִים אֶרֶץ תִּפְאָרְתָּ יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר הָדָם רַגְלֵיו בְּיוֹם אַפּוֹ
 ב. בַּלַּע אֲדֹנָי וְלֹא חֶמֶל אֵת כָּל נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַס בְּעֲבָרְתוֹ מִבְּצָרֵי בַת יְהוּדָה הַגִּיעַ לְאֶרֶץ חַלַּל מַמְלָכָה וְשָׁרְיָה
 ג. גָּדַע בְּחָרֵי אֶף כָּל קָרוֹן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיְבֵי וַיִּבְעַר בְּנִיעֲקֹב כְּאֵשׁ לְהִבָּה אֶכְלָה סְבִיב
 ד. דָּרְךָ קִשְׁתוֹ כְּאוֹיְבֵי נִצַּב יְמִינוֹ כְּצָר וַיִּהְרַג כָּל מַחְמַדֵּי עֵין בְּאֵהֶל בַּת צִיּוֹן שְׁפָף כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ
 ה. הִיָּה אֲדֹנָי כְּאוֹיְבֵי בַלַּע יִשְׂרָאֵל בַּלַּע כָּל אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֵיו וַיִּרַב כִּבְּתַת יְהוּדָה תִּפְאָנִיָה וְנִאֲנִיָה
 ו. וַיַּחֲמַס כַּגֵּן שָׁכַח שַׁחַת מוֹעֵדוֹ שִׁכַּח אֲדֹנָי בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשִׁבְתָּ וַיִּנְאֹץ בְּזַעַם אַפּוֹ מִלֶּדָה וְכֹהֵן
 ז. זָנַח אֲדֹנָי מִזְבִּחוֹ נֶאֱרַר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד אוֹיְבֵי חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נִתְּנוּ בְּבֵית אֲדֹנָי בְּיוֹם מוֹעֵד
 ח. חָשַׁב אֲדֹנָי לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת צִיּוֹן נִטָּה קוֹ לֹא הַשִּׁיב יָדוֹ מִבַּלַּע וַיִּאֲבָל חַל וְחוֹמָה יִחַדּוּ אֲמָלָיו
 ט. טִבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֲבָד וְשִׁבְרֵי בְּרִיחֶיהָ מִלִּפְנֵי וְשָׁרְיָה בַגּוֹיִם אִין תּוֹרָה גַם נְבִיאֶיהָ לֹא מִצָּאוּ חֲזוֹן מֵאֲדֹנָי
 י. יִשְׁבוּ לְאֶרֶץ יְדֻמוֹ וְזָקְנֵי בַת צִיּוֹן הִעָלוּ עֶפְרַיִם עַל רֹאשָׁם חֲגְרוּ שָׁקִים הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם
 יא. כָּלוּ בְדַמְעוֹת עֵינַי חֲמַרְמְרוּ מֵעֵי נִשְׁפָּף לְאֶרֶץ כְּבִדִי עַל שִׁבְרֵי בַת עַמִּי בְּעֶטֶף עוֹלַל וַיּוֹנֵק בְּרַחֲבוֹת קִרְיָה
 יב. לְאַמְתָּם יֹאמְרוּ אֵיָה דָגָן וַיִּין בְּהַתְּעַטְפָם כְּחַלָּל בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתַּפֵּף נִפְשָׁם אֵל חִיק אֲמַתָּם
 יג. מָה אֲעִידֶךָ מָה אֲדַמָּה לָךְ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשֻׁנָה לָךְ וַנְּאֻנְחָמֶךָ בְּתוֹלַת בַּת צִיּוֹן פִּי גְדוֹל כִּיִּם שִׁבְרָךָ מִי יִרְפָּא לָךְ
 יד. נְבִיאֶיךָ חֲזוּ לָךְ שׁוֹא וְתִפְּל וְלֹא גָלוּ עַל עוֹנֵיךָ לְהַשִּׁיב שְׁבוּמָךְ וַיִּחַזּוּ לָךְ מִשְׁאוֹת שׁוֹא וּמַדּוּחִים

טו. ספקו עליך פנים כל עברי דרך שרקו ונגעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל
הארץ:
טז. פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ונטרקו שן אמרו בלענו אף זה היום שקוינהו מצאנו ראינו
יז. עשה אדני אשר זמם בצע אמרתו אשר צנה מימי קדם הרס ולא חמל נישמח עליך אויב הרים קרן צריך
יח. צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורדי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עינך
יט. קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו פפיה על נפש עוללך העטופים ברעב
כ. ראה אדני והביטה למי עוללת פה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני פהו ונביא
כא. שכבו לארץ חוצות נער ונמן בתולתי ובחורי נפלו בקרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת
כב. תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא הנה ביום אף אדני פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי איבי כלם

פרק ג

א. אני הגבר ראה עני בשבט עברתו
ב. אותי נהג נילך חשך ולא אור
ג. אף בי ישב יהפך ידו כל היום
ד. בלה בשרי ועורי שבר עצמותי
ה. בנה עלי ויקף ראש ותלאה
ו. במחשפים הושיבני כמתי עולם
ז. גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי
ח. גם כי אצעק ואשוע שתם תפלתתי
ט. גדר דרכי בגינת נתיבתי ענה
י. דב ארב הוא לי ארי במסתרים
יא. דרכי סורר ונפשחני שמני שמם
יב. דרך קשתו ונציבני כמטרא לחץ
יג. הביא בכליותי בני אשפתו
יד. הייתי שחוק לכל עמי נגינתם כל היום
טו. השביעני במרורים הרנני לענה
טז. ונגרס בחצץ שני הכפישני באפר
יז. ותננח משלום נפשי נשיתי טובה
יח. נאמר אבד נצחי ותוחלתי מאדני
יט. זכר עני ומרודי לענה נראש
כ. זכור תזכור ותשוח עלי נפשי
כא. זאת אשיב אל לבי על פן אוחיל
כב. חסדי אדני פי לא תמנו פי לא כלו רחמי
כג. חדשים לבקרים רבה אמונתך
כד. חלקי אדני אמרה נפשי על פן אוחיל לו
כה. טוב אדני לקנו לנפש תדרשנו
כו. טוב ונחיל ודומם לתשועת אדני
כז. טוב לגבר פי ישא על בנעוריו
כח. ישב ביד נידם פי נטל עליו
כט. יתן בעפר פיהו אולי יש תקנה
ל. יתן למכהו לחי ישבע בקרפה
לא. פי לא ינח לעולם אדני
לב. פי אם הוגה ורחם קרב חסדיו

:לג. פי לא ענה מלבו ונגה בני איש
 :לד. לדכא תחת רגליו פל אסירי ארץ
 :לה. להטות משפט גבר נגד פני עליון
 :לו. לענות אדם בריבו אדני לא ראה
 :לז. מי זה אמר ותהי אדני לא צנה
 :לח. מפני עליון לא תצא הרעות והטוב
 :לט. מה תאונן אדם חי גבר על חטאיו
 :מ. נחפשה דרכינו ונחלקה ונשוכה עד אדני
 :מא. נשא לבבנו אל פנים אל אל בשמים
 :מב. נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלקת
 :מג. ספתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת
 :מד. סכותה בענן לך מעבור תפלה
 :מה. סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים
 :מו. פצו עלינו פיהם כל איבינו
 :מז. פחד נפחת הנה לנו השאת והשבר
 :מח. פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי
 :מט. עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות
 :נ. עד ישקיף וירא אדני משמים
 :נא. עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי
 :נב. צוד צדוני כצפור איבי חנם
 :נג. צמתו בבור חיי וידו אכן בי
 :נד. צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי
 :נה. קראתי שמך אדני מבור תחתיות
 :נו. קולי שמעת אל מעלם אונן לרוחתי לשועתי
 :נז. קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא
 :נח. רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי
 :נט. ראיתה אדני ענתתי שפטה משפטי
 :ס. ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי
 :סא. שמעת חרפתם אדני כל מחשבתם עלי
 :סב. שפתי קמי והגיונם עלי כל היום
 :סג. שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם
 :סד. תשיב להם גמול אדני כמעשה ידיהם
 :סה. תתן להם מגנת לב תאלתך להם
 :סו. תרדף באף ותשמידם מתחת שמי אדני

פרק ד'

א. איכה יועם זקה ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות
 ב. בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר
 ג. גם תנים חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר פיענים במדבר
 ד. דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו להם פרש אין להם
 ה. האכלים למעזנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפות
 ו. ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם הפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים
 ז. זכו וזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם
 ח. חשך משחור תארום לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ

ט. טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי
 י. ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשקר בת עמי
 יא. פלה אדני את חמתו שפך חרון אפו ונצת אש בציון נתאכל סודתיה
 יב. לא האמינו מלכי ארץ כל ישבי חבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים
 יג. מחטאת נביאה עונות פהניה השפכים בקרבה דם צדיקים
 יד. נעו ענרים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם
 טו. סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור
 טז. פני אדני חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו וזקנים לא חננו
 יז. עודינו תקלינה עינינו אל עזרתנו הכל בצפיתנו צפינו אל גוי לא ישע
 יח. צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו
 יט. קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו
 כ. רוח אפינו משיח אדני גלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נהיה בגוים
 כא. שישי ושמיחי בת אדום יושבת בארץ עוז גם עליה תעבר כוס תשקרי ותתערי
 כב. תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך

פרק ה

א. זכר אדני מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו
 ב. נתלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים
 ג. יתומים היינו ואין אב אמתינו כאלמנות
 ד. מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו
 ה. על צנארנו נרדפנו יגענו ולא הונח לנו
 ו. מצרים נתנו יד אשור לשבוע לחם
 ז. אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו
 ח. עבדים משלו בנו פרק אין מידם
 ט. בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר
 י. עורנו כתנור נקמרו מפני זלעפות רעב
 יא. נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה
 יב. שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו
 יג. בחורים טחון נשאו ונערים בעץ פשלו
 יד. זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם
 טו. שבת משובש לבנו נהפך לאכל מהלנו
 טז. נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו
 יז. על זה היה דנה לבנו על אלה חשכו עינינו
 יח. על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו
 יט. אתה אדני לעולם תשב כסאך לדר נדור
 כ. למה לנצח תשפחנו מעזבנו לארץ ימים
 כא. השיבנו אדני אליה ונשובה חדש ימינו פקדם
 כב. כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד

קינות לתשעה באב – Kinot for Tisha B'Av

קינות לליל לשעה באב – Kinot for the Night

א', קינות לליל תשעה באב

זכור יי מֶה הָיָה לָנוּ אוֹי. הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֲרַפְתָּנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

נִחַלְתָּנוּ נִהַפְּכָה לְזָרִים אוֹי. בְּתֵינּוּ לְנִכְרִים. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

יְתוּמִים הָיִינוּ נְאִין אָב אוֹי. אֲמוּתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֻדְשׁ אָב. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינּוּ אוֹי. כִּי נִסּוּף הַמַּיִם בְּזֵינּוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

עַל צְנֹאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ אוֹי. כִּי שָׁנְאַת חֲנָם רָדְפָנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אוֹי. וְאֲשׁוּר צָדוּנוּ כְּצִיד. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ נְאִיָּם אוֹי. וְאֶנְחָנוּ סוֹבְלִים אֶת עֲוֹנָם. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ אוֹי. כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

בְּנִפְשָׁנוּ נָבִיא לְחַמְנוּ אוֹי. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֵי יְדֵינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

עוֹרָנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אוֹי. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלוֹן הִמִּירוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

נְשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ אוֹי. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ אוֹי. כִּי גִזְלַת הָעֵנִי חָמְסוּ וְגִזְלוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

בְּחֹרִים טָחוּן נִשְׂאוּ אוֹי. כִּי בְּבֵית זוֹנָה נִמְצְאוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

יְזַנְגִּים מְשַׁעַר שְׁבָתוֹ אוֹי. כִּי מְשַׁפֵּט יְתוּם וְאֶלְמָנָה עוֹתוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

שְׁבַת מְשׁוּשׁ לָבָנוּ אוֹי. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רְגְלֵינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

נִפְלְהָ עֲטָרַת רֹאשָׁנוּ אוֹי. כִּי נִשְׂרַף בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

עַל זֶה הָיָה דְּנָה לָבָנוּ אוֹי. כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מִאֲנֵינוּ. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

עַל הַר צִיּוֹן שָׁשְׂמָם אוֹי. כִּי נָתַן עָלָיו שְׁקוּץ מְשׁוּמָם. אוֹי מֶה הָיָה לָנוּ

אֲתָה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר

לְמַה לְנַצַּח תִּשְׁכַּחַנו מֵעַזְבָּנו לְאַרְךָ יָמִים
הֲשִׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָה
כִּי אִם מָאֵס מְאֹסָתָנוּ קִצְפָתָ עָלֵינוּ עַד מְאֹד
הֲשִׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָה

ב' , קינה לליל תשעה באב שחל במוצאי שבת

איך מפי בן ובת. הגות קינים רבת. תמור שירים וחדנות. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת
אזי פי נגזרה גזרה. בחרתי אף וגם עברה. ואפוא בנו חרה. ובערה חמתו כלבת. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת
אזי פי בתינו שנו. ובתולותינו ענו. ופנינו נשתנו. וגם השחרו כמחבת. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת
אזי פי שדונו. וגם הפילו בנו פגרים. בגי ציון הקורים. היו נצורים כבבת. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת
אזי פי נפלה עטרת. ונגברה קתף סורת. וחדל הוד תפארת. צמצום שכן חבת. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת
אזי פי נטלה מנורה. וקטרת לבנה הטורה. ונבזה גזית מנקרה. אכלה ארץ זבת. ויהי לעם נשבת. במוצאי שבת

ג' , קינות לליל תשעה באב

בליל זה יבקיון ונילילו בני
בליל זה חרב בית קדשי ונשרפו ארמוני
נכל בית ישראל יקגו ביגוני
ויבכו את השרפה אשר שרף יי
בליל זה תנלל מר עניה נחדלת
ומבית אביה במים מבדלת
ויצאה מביתו ונסגר הדלת
והלקה בשביה בכל פה נאכלת
ביום שלחה באש בוערת ואוכלת

בליל זה. נאש עם גתלת. יצאה מאת י?

בליל זה הגלגל סבב החוכה

ראשון גם שני ביתי נחרכה

נעוד לא רחמה בת השוכה

השקמה מי רוש נאת בטנה צכה

נשלחה מביתו וגם נשתה טובה

גדולה השנאה מאת אשר אהבה

בליל זה. וכאלמנות חיות פאשה נעזבה. נתאמר ציון עזבני י?

בליל זה קנרתי ונשכו המאורות

לתרבן בית קדשי ובטול משמרות

בליל זה סבוני אפפוני צרות

נגם קרא מועד בדין חמש גזרות

בליל זה. בכי חנם בכו ונקבע לדורות. יען פי היתה סבה מאת י?

בליל זה ארעו בו חמש מאורעות

גזר על אבות בפלע פרעות

נדבקו בו צרות מצרות וגם רעות

יום מוכן הנה בפלע פגעות

נהעמיד האויב והרים קול זנעות. קום פי זה היום אשר אמר י? בליל זה

ד', קינות לליל תשעה באב

שמרון קול תמן

"מצאוני עוני! לארץ אחרת יצאוני בני"

נאהליבה תזעק

"!נשׁרפו ארמוני!" נתאמר ציון: "עזבני יי"

!"תלניף) לשברי ולתלני:נ"א) לא לה, אהליבה, תשׁב ענגד ענגני. התמשילי שברף"

,אני אהלה סורה בגדתי בקשׁיי, וקם עלי פחשי וענה בי מריי

,ולמקצת הימים שלמתי נשׁיי, ותגלת פלאסר אכל את פריי

.תמדתי פשׁט והציל את עדיי, ולתלח ותבור נשא את שביי

:ואהליבה "דמי, אהליבה, ואל תבכי כבכיי! שנתדף ארכו, ולא ארכו שני

:משיבה אהליבה

.אני כן נעקשתי, ובאלוף נעורי פאהלה בגדתי"

.דמי, אהלה, פי יגוני זכרתי! נדדת את אחת, ורבות נדדתי

,הנה, ביד הפשׁדים פעמים נלכדתי, ושביה עניה לכבל ירדתי

,ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי, ולשבעים שנה בכבל נפקדתי

,ושבתי לציון עוד והיכל יסדתי, גם זאת הפעם מעט לא עמדתי

:ואהליבה! עד לקחני אדום וכמעט אבדתי, ועל כל הארצות נפצו המוני

,החומל על דל

!תמל על דלותם, וראה שומותם וארף גלותם

,אל תקצרף עד מאד, וראה שפלותם

!ואל לעד תזכר עונם וסכולותם

,רפא נא את שברם, ונחם אבלותם

!כי אתה שברם ואתה אילותם

!"חדש ימינו פימי קדמוני, כנאמף: "בונה ירושלים יי"

ה', קינות לליל תשעה באב

:עד אנה בכנה בציון ומספד בירושלים. תרחם ציון ותבנה חומות ירושלים

:עד אנה :אז בַּחֲטָאִינוּ חֶרֶב מִקִּדָּשׁ וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ נִשְׂרַף הַיְכָל. בְּאַרְצֵי חֲבֵרָה לָהּ קִשְׂרָה מִסַּפֵּד. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם נִשְׂאוּ קִינָה
 :עד אנה .גַּם כָּכֹו בְּמַרְרָ שְׂבִטֵי יַעֲקֹב. וְאַף מַזְלוֹת יָזְלוּ דַמְעָה. דְּגָלֵי יִשְׂרָאֵל חָפּוּ רֵאשִׁים. וְכִימָה וְכִסִּיל קִדְרוֹ פְּנֵיהֶם
 :עד אנה .הֶעֱתִירוּ אַבוֹת וְלֹא שָׁמַע אֵל. צָעֲקוּ בָנִים וְלֹא עָנָה אָב. וְקוֹל הַתֵּר נִשְׁמַע בְּמִרוֹם. וְרוּעָה נֶאֱמָן לֹא הִטָּה אֶזְרוֹ
 :עד אנה .זָרַע קִדָּשׁ לְכֶשֶׁוּ שְׂקִים. וּצְבָא הַשָּׁמַיִם גַּם הֵם שָׁק הוֹשִׁים כְּסוּתָם. חֲשָׂה הַשָּׁמַיִם וְיָרַח קִדְרָה. וְכֹוכְבִים וּמַזְלוֹת אֶסְפוּ נִגְהָם
 :עד אנה .טָלָה רֵאשׁוֹן בְּכָה בְּמַר נֶפֶשׁ. עַל כִּי כִבְשׁוּ לְטִבַּח הוֹכְלוּ. יָלְלָה הַשָּׁמַיִם שׁוֹר בְּמִרוֹמֵים. כִּי עַל צִנְאָרְנוּ נִרְדַּפְנוּ כְּלָנוּ
 :עד אנה .כֹּוֹכַב תְּאוֹמִים נִרְאָה חֲלוּק. כִּי דָם אַחִים נִשְׁפָּה כַּמִּים. לְאַרְצֵי בְקָשׁ לִפְלֵ סַרְטָן. כִּי נִתְעַלְפָנוּ מִפְּנֵי צָמָא
 :עד אנה .מִרוֹם נִבְעַת מִפְּנֵי אֲרֵיהָ. כִּי שִׁאֲגָתָנוּ לֹא עֲלֵתָה לְמִרוֹם. נִהְרָגוּ בְּתוֹלוֹת וְגַם בַּחוּרִים. כִּי עַל כֹּן בְּתוֹלָה קִדְרָה פְּנֵיהָ
 :עד אנה .סַבֵּב מֵאֲזִנִּים וּבִקְשׁ תַּחֲנֹה. כִּי נִבְחַר לָנוּ מִנֹּת מַחֲיִים. עֲקָרַב לְבַשׁ פַּחַד וְרַעְדָה. כִּי בַחֲרָב וּבְרַעַב שִׁפְטָנוּ צוּרְנוּ
 :עד אנה .פִּלְגֵי מַיִם הוֹרִידוּ דַמְעָה כַּנַּחַל. כִּי אוֹת בְּקִשְׁתָּ לֹא נָתַן לָנוּ. צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁינוּ. וּבְדִלֵי מְלֵא חִפְנוּ יְבִשׁ
 :עד אנה .קִרְבָנוּ קָרְבָן וְלֹא נִתְקַבַּל. וְגַדֵי פֶסֶק שְׁעִיר חֲטָאֵתֵינוּ. רַחֲמַנִיּוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדִיהֶן. וּמִזֵּל דְּגִים הֶעֱלִים עֵינָיו
 :עד אנה .שִׁכְחָנוּ שְׂבַת בְּלִבוֹת שׁוֹכְבִים. שְׂדֵי שִׁפְח כָּל צְדָקוֹתֵינוּ. תִּקְנָא לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה. וְתֹאִיר לְרַבְתִּי עִם מְאוֹר נִגְהָה
 תִּרְחַם צִיּוֹן כְּאִשֶׁר אֲמַרְתָּ וּתְכַוְנֶנָּה כְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ. תִּמְהַר יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה וְתִשׁוּב לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמֵים רַבִּים: כַּפְתּוּב עַל
 יַד נְבִיאָהּ לְכֹן פֶּה אָמַר יְיָ שְׂבַתִּי לִירוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמֵים בֵּיתִי יִבְנֶה בְּהַ נְאֻם יְיָ צְבָאוֹת וְקוֹ יִנְטָה עַל יְרוּשָׁלַיִם: וְנֶאֱמַר. עוֹד קָרָא
 לֵאמֹר פֶּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְיָ עוֹד אֶת צִיּוֹן וּבַחֲרָ עוֹד בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֶאֱמַר כִּי נַחֵם יְיָ צִיּוֹן נַחֵם
 :כֹּל חֲרַבְתִּיהָ נִישֵׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדן וְעַרְבָתָה כְּגוֹן יְיָ שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בְּהַ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה

קינות ליום תשעה באב

ו. מחבר: רבי אלעזר הקליר

שבת סורו מני שמעוני עוברי

סחי ומאוס השימוני בעדרי חברי. סכותה משכן מסכות דבירי. ספות והבלגו גבורי. ספקו כף ומעדו אברי. כסלה כל אבירי

נפלה עודינו בצול דכוייה. עיני חקתה לחזון בן ברכיה. עד פלאי גלגל חבוייה. עיני מעוללת ביןנית נכוייה. עשה ונחם ניקרא לבכיה. ונם על אלה אני בוכיה

על פני פרת נפצו חסידיה. פלגי סוף נכרה כערו יסודיה. פחד חטא שילה תכף סודיה. פצו חזירי יער איה חסידיה. פצו מעשה עריה לנדיה. פרשה ציון בנדיה

על הר ציון צדו שאוני מדני. צפו על ראשי דוני. צמתו בנב לעמד דוני. צד נצרת לעורר מדני. צעק עמי בימי בן דיני. צדיק הוא ??

אתה קלים הכבדת ומעדי ערמוני. קרבת בא אלי ויחרימוני. קראתי ליושבי גבעון עוד הם נרמוני. קולי להשמיע בערב ההגרימוני. קומי עבורי בהתל הערימוני. קראתי למאהבי המה רמוני

למה רוח אפינו לטבח שמו. ראית כי כתנור עורנו פמו. ראית כי עמל וכעס באוייה גמו. רבת ביד יחזקאל לנקם כמו מרו. ראה ונכחידם מגוי אמו. ראה ?? כי צר לי מעי המרמרו

השיבנו שישי שמע לגוי צאני. שבתם רמוס חצרי להדפיאני. שפתי משוררי דביר דממו להדאיבני. שמעת זמורות אף הכין לטאטאני. שכבו ונדו חצץ להבריאני. שמעו כי נאנחה אני

כי תם חקת בכס אופנייה. תשיב להם גמול כאז חזות פנייה. תרדוף לצלמון יועצי (רע) על צפונייה. תתן להכהב נותצי פנייה. תקרא לשכרם כוס כמוס בפנייה. תבא כל רעתם לפנייה

תבא אל צר אשר כלנו. למבוא חמת בחמה נהלנו. עד לחלח וחרבור הגלנו. זקן וכחור ובתולה ככלנו. רם הכט נא עמו

י"א, ינות ליום תשעה באב

(דברי הימים ב לה כה) ויקונן ורמיהו על יאשיהו

איכה אלי קוננו מאליו. בן שמונה שנה החל לדרש מאלהיו

בני חם בעברם חנו עליו. ולא הזכר לו שנוי מפעליו

גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדר. לא קם כמוהו מימות אביגדור

דָּבַק בּוֹ חֶטָּא לִיצְנֵי הַדּוֹר. אֲשֶׁר קָמוּ אַחַר הַדָּלֶת לְסֹדֶר
הַאֲוִכְלִים זָרַע שִׁיחֹר. כְּתָמוּ הַטּוֹב פָּתְמוּ מִשְׁחֹר
:נִיגְדָל עֶוֶן וְהַשִּׁיב יָמִין אַחֹר. וְעוֹד לֹא שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר
זָכוּ אֲמָרָיו כְּנֶסֶם דָּת לְהַקִּים. בְּצַע אֲמָרְתוֹ בְּאָרוֹר אֲשֶׁר לֹא יָקִים
:חֶשֶׁף תִּאָרוֹ כְּנֶאֱצוּ רְחוּקִים. בְּכַצַּע מוֹאֲסֵי דָת וְחֻקִּים
טוֹבִים רְעִים נִקְרְאוּ בְּשִׁלְחוֹ מִלְאָף. מֵה לִי וְלָף הַיּוֹם לְתִלְאָף
:יָדֵי עַם הָאָרֶץ דָּמִים בְּמִלְאָף. תַּעֲנֵשׁ בְּכַצַּעֵי אֶת פִּלְאָף
כִּלְה הַמוֹנֵי לְכַת אָרֶם נְהָרִים. לְמַעַן לֹא תַעֲבֹר חֶרֶב כָּל שֶׁהוּא בְּאֶפְרַיִם
:וְלֹא שָׁמַע לְחֹזֶנָּה לְשׁוֹב אַחֲזוֹרִים. כִּי גִזְרָה נִגְזְרָה לְסַכְסֹף מִצָּרִים בְּמִצָּרִים
מִחֲטָאֵת סְתִירַת מְזוֹזוֹת. חֲזוֹן עֲנֹתוֹתֵי הַחֵלּוֹ לְבָזוֹת
:נָעוּ עֲנָמִים לְחֹמוֹ לְהַבְזוֹת. וְלֹא הִסֵּב פָּנָיו וְסָפְדוּ עַל זֹאת
סוֹרוֹ הַעִידוּ עַד לֹא וְשִׁאֵהָ. וַיִּמָּאֲנוּ סוֹר וּמָט יָסוּד נְשִׁיָּה
:פָּנֵי קָרֵב כְּקָרֵב וְלֹא עָלְתָה לוֹ רִטְיָה. נִיּוֹרוֹ הַמּוֹרִים לְמִלְךָ יֵאֱשִׁיָּה
עוֹדְנָו עוֹצֵם עֵינָיו בְּגִנְיֹו נוֹחֲצִים. חַץ אַחַר חַץ מוֹרִים וְלוֹחֲצִים
:צָדוּהוּ וְשָׁמוּהוּ כַּמְטָרָה לְחֻצִים. וַיִּזְרְקוּ בּוֹ שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת חֻצִים
קִלִּים הַטּוֹ אֲחֲרָיו אֲזוֹן מוֹצָא פִּיהוּ. וְעַד מִצּוֹי נֶפֶשׁ מַעֲשִׂיו הַפִּיָּהוּ
:רוּחַ שְׁפָתָיו הַפְּצָה מִפִּיהוּ. צַדִּיק הוּא יֵי כִי מְרִיתִי פִּיהוּ
שִׁישֵׁי נוֹף כִּי קָנָא זַעֵם. לְשֶׁלֶם וְשִׁאוֹנָם בְּעוֹן בְּצַעֵם
:תָּם כְּתָם הַטּוֹב עִם זֹו בְּפִשְׁעֵם. וַיִּקְוֶנוּ עָלָיו כָּל אֵיכָה יוֹעֵם
תָּם בְּמַקְרָה אֲחָד כּוֹס מְגִדוֹ לְשִׁתוֹת. בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמֵטָה כְּנַעַן הַקֶּהֶל לְאַתוֹת
:תִּלְהָ בְּעֲשָׂרִים וְשִׁתִּים מִהָרֶס שְׁתוֹת. כִּי סָפְדוּ לוֹ אֵיכָה בְּעֲשָׂרִים וְשִׁתִּים אוֹתוֹת
אוֹתוֹת קִינּוֹת לְכַפְטָה מְחוּלֵי. עַת כִּי שְׁכַחְתִּי מְחוּלֵי
:זְמוֹתֵי כִי לְעַד יֵאֱהִילֵי. רְשָׁעֵי וְנִסְעֵי וְנִטְשׁ אֲהֵלֵי

ט"ז, קינות ליום תשעה באב

זָכַר אֲשֶׁר עָשָׂה (נ"א עֵשׂ) צָר בְּפָנַי (נ"א בְּפָנַי). שָׁלַח חֲרָבוֹ וּבָא לִפְנֵי וּלְפָנַי. נִחַלְתָּנוּ בַּעַת כְּטָמֵא לָחֵם הַפָּנִים. וְגִדְדָה
פְּרָכֶת בַּעֲלַת שְׁתֵּי פָנַי

תּוֹמִים גַּעַל בְּמַגֵּן מֵאֲדָם. וְנִמְדַד קוֹ כְּמִרְאֵה אֲדָמָדָם. מִיִּמִּינוּ דָּלַח וְהִשְׁפִּיר חֲצִיו מִדָּם. כִּנְצָא מִן הַבַּיִת וְחֲרָבוּ מִלְּאָה דָם

עַל הַגּוֹתוֹ הַזֹּאת גָּבַר. וְנָטָה אֶל אֵל יְדוֹ לְמוֹלוֹ לְגַבְרָה. מִצָּרִים וְכָל לֵאמֹר אֲשֶׁר בָּם עָבַר (נ"א אִם בָּם גָּבַר). וְאָנִי (נ"א אָנִי)
בְּתוֹךְ אוֹיְבוֹ אֲרוּץ אֲלֵיוּ בְּצַנָּאָר

אֲבוֹתֵינוּ זָרָה כְּהַכְנִיסוֹ בַּחֲוָרָיו אֲכָלָה אֲשֶׁר. וְזֶה צִעָה זֹנָה (נ"א זֹנָה צוּעָה) הַכְנִיס וְלֹא נִכְנָה בְּאֲשֶׁר. עֲבָדִים חָתוּ בְּתוֹכּוֹ לַבַּת
אֲשֶׁר. וְעַל מֶה בְּבַיִת אֲשֶׁר מִמָּרוֹם שָׁלַח אֲשֶׁר

בְּנִפְשָׁנוּ טַבְעֵנוּ כְּהוֹצִיא כְּלֵי שְׁרֵת. וְשָׁמָּם בְּאָנִי שִׁיט בָּם לְהַשְׁרֵת (נ"א לְהַשְׁרֵת). עוֹרְנוּ נִמְק כְּהַשְׁפִּים מְשֻׁרֵת. וְלֹא מִצָּא
תְּשׁוּעִים וְשִׁלְשָׁה כְּלֵי שְׁרֵת

נָשִׁים כְּשָׁרוּ כִּי בָא עָרִיץ. בְּקַרְקַע הַבַּיִת נִעְלָיו הַחֲרִיץ. שָׁרִים לַפְתּוֹ כְּבוֹא (נ"א כְּבוֹא) פְּרִיץ. בְּבַיִת קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים צִחַנְתּוּ
הַשְׁרִיץ

בַּחֲוָרִים מִבְּחוּץ צָגוּ מְחַזְקִים. וְתָרוּ כִּי יִזְק בְּשִׁשִׁים רַבּוֹא מִזִּיקִים. זָקְנִים נִבְעָתוּ כְּהַרְשׁוּהוּ מִשְׁחָקִים (נ"א מְחַזְקִים). עֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּזָקִים

שָׁבַת סוֹטֵן וְיָבֵא אֲדָמוֹן. וְנִסְבֵּב חוֹמָה וְיַעֲוֹת הַמּוֹן. נִפְלָה עֲבָרָה עַל גִּינֵי פִצָּל לַח וְלוֹז וְעַרְמוֹן. עַד כִּי גִטַּשׁ מִדּוֹק אַרְמוֹן

עַל פֶּתַח הַר הַבַּיִת הַחָל לְבֵא. בְּיַד אַרְבָּעָה רְאִשֵׁי טַפְסָרְיוֹ לְהַחְרִיבוֹ. עַל צַד מְעַרְבֵי לְזַכַּר הַשְׁרִיד בּוֹ. וְצָג אַחַר פְּתָלָנוּ וְלֹא
רָב רִיבּוֹ

אֲתָה קִצְפָת וְהַרְשִׁית לַפְנוֹת. יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כָּל מֵאוֹם מִשָּׁם לְהַפְנוֹת. לְמָה רָגַשׁוּ גוֹיִם וְלֹא שִׁעַתְּ אֶל הַמְּנַחֶה פְּנוֹת.
וְשִׁלְחוּם לְאַרְץ כּוּשׁ (נ"א בְּאַרְץ עוּץ) בְּשִׁלְשׁ סְפִינּוֹת

הַשִּׁיבָנוּ שְׁוַעוֹ כְּבָאוּ בְּנִבְכֵי יָם. וְשִׁתְּפוּ עֲצָמָם יַחַד לְנִפּוֹל בְּיָם. שִׁיר וְתִשְׁבְּחוֹת שׁוֹרְרוּ כְּעַל יָם. כִּי עָלִיָּה הוֹרְגָנוּ בְּמִצּוֹלוֹת
יָם

כִּי תַהוֹמוֹת בָּאוּ עַד נִפְשָׁנוּ. כָּל זֹאת בְּאַתְנָנוּ וְלֹא שְׁכַחְנוּהָ חֵלוֹ לְמַשְׁשָׁנוּ. תִּקְנַתְּם נִתְּנוּ לְמַשִּׁיב מַבְשָׁן. וּבַת קוֹל נִשְׁמָעָה עוֹרָה
לְמָה תִישָׁן

י"ח, נות ליום תשעה באב

וְאֲתָה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עֲמָדָה. וְנִפְלִינוּ אָנִי וְעַמָּדָה. וְלְמָה בְּגִי בְּלִיעַל חֲלָלוֹ שְׁמָדָה. וְלֹא שְׁפָכְתָּ עָלֵיהֶם זַעֲמָדָה

אתה גדלת ורוממת בנים להנקה. באשר ישא האומן את היונק. ולמה דודנים דצו (נ"א צחום) לזנקה. וארניה (בדי) (נ"א אינו) גרוחיו לחנק

אתה הינקת דבש מסלע. ותוציא נוזלים מסלע. ולמה שופטיהם נשמטו בידי סלע. ועוליהם נפצו אל הסלע

אתה ונתת ותמאס כל גוי. ולקחת לה (נ"א לקחת) גוי מקרב גוי. ולמה קש ועלה על ארצי גוי. ואמרו לכו ונכחידם מגוי

אתה טאטאת ששים ושמונים. להביא גוי שמר אמונים. ולמה נזמו מואבים ועמונים. לעם זו בפוכבים נמנים (נ"א בכרובים מונים)

אתה פונת (נ"א פונת) לשבת הודך. הר זה קנתה ימינה ונדך. ולמה לאחור השבת ימין הודך. ותנבל פסא כבודך

אתה מרום לעולם יי וראשון. פונת מרום מראשון. ולמה גאץ רשע בפה ולשון. עד פי נגע צר באישון

אתה ששת לטוב עלימו. בשית תביאמו ותטעמו. ולמה עריץ חרף ואמר אי אלהימו. אשר יאכל חלב נבחימו

אתה פוררת בעזך ים. ותסף בדלתים ים. ולמה צללתי עד נככי ים. ויגדל שברי פים

אתה קדוש יושב תהלות קדושים. בקרב (נ"א בסוד) ישושים המקדשים. ולמה רגשו גוים קדשים. והשימו בית קדש הקדשים

אתה שמעת (נ"א שמע אלהינו) כי היינו חרפה. וסכתך באש נשרפה. ולמה תבלע נחלת חפה. תצמיח תרופה ועלינו חופפה

אתה צדיק על כל הבא. לה יי הצדקה ונצדיקה בחבה. ולמה נהינו ולנו הדבה. כי כל זאת באתנו בחובה

י"ט, קינות ליום תשעה באב

לה יהוה הצדקה באותות אשר הפלאת מאז ועד עתה

ולנו בשת הפנים בבחינה אשר נצרפנו ואותנו תעבת

לה יהוה הצדקה בגוי מקרב גוי לקחת במסות

ולנו בשת הפנים בדפי אשר נמצא בנו כמעשיהם עשות

לה יהוה הצדקה בתלכו אלהים לפדות לו לעם

ולנו בשת הפנים בנימרו על ים בים סוף גוי באלהיו בפשעם

לה יהוה הצדקה בזכר ואתם עדי ואני אלהים

ולנו בשת הפנים בתרפנו בסיון קום עשה לנו אלהים

לך יהוה הצדקה בשעם שהטעמתנו כצפיחת בדבש
 ונלנו בשת הפנים ביום הקרבנו לפניו סלת ושמן ודבש
 לך יהוה הצדקה בכלכול מן ובאר ועמוד ענן
 ונלנו בשת הפנים בלחם הקלקל אבותינו באהליהם ברגנן
 לך יהוה הצדקה במדבר לא חסרנו דבר
 ונלנו בשת הפנים בגאצות לכן וחרת ודי זהב פמדבר
 לך יהוה הצדקה בסיחון ועוג וכל מלכי כנען
 ונלנו בשת הפנים בעכו אשר מעל בחרם בלי מצא מען
 לך יהוה הצדקה בפעל אשר פעלת בארבעה עשר מושעים
 ונלנו בשת הפנים בצלם מיכה כי בו אנחנו פושעים
 לך יהוה הצדקה בקימת שילה ונזב וגבעון ובית עולמים
 ונלנו בשת הפנים ברשע שנמצא בנו ושחרבו וכם אנו נקלמים
 לך יהוה הצדקה בשני חרבנות ושחרבו בבצענו ואנו קמים
 ונלנו בשת הפנים בשויבנו אליך בכל לב שתשוב אלינו ברחמים
 לך יהוה הצדקה בתשע מאות שנה שהיתה שנאה כבושה מלהשמע
 ונלנו בשת הפנים כתבע אש חמודות ושנע הטא אלהי אונגה ושמע

כ', קינות ליום תשעה באב

הטא אלהי אונגה לתפלצת מנאצת מי לי בשמים ושמע שאגת צורריה האומרים ערו ערו עד היסוד שער השמים
 הטא אלהי אונגה לרגשת הדוברת על צדיק עתק ושמע קול שאון מעיר בחמה שפוכה לשתק
 הטא אלהי אונגה לציר שלח ונם קומו ונקומה עליה למלחמה ושמע פלצות הומים בא העת אתו בביתו להלקמה
 הטא אלהי אונגה לעצו עצה וחיבו מזמה כל יוכלו ושמע שיחת נועצו לב יחדו עליה עלות נסתפלו
 הטא אלהי אונגה לנאצו ושלחו באש מקדש המורא ושמע מתרפיה מדמימי תודה וקול זמרה

הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְלִצְיִים לְצוֹן חֲמָדוֹ לְהֵם וְשָׁמַע כָּל חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חָרְפוּהָ וְהִפֵּל אִימָתָהּ עֲלֵיהֶם
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְיִהְיוּ וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוּבִים בְּרַחוּבוֹת מְחֻזָּרִים וְשָׁמַע טְרַחוֹת טְנוּפָם כְּהַעֲלוֹ עַל מִזְבְּחָהּ חֲזִירִים
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְחַלְלוֹ וְטִנְפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים וְשָׁמַע זְדִים מְזַרְקִים לְמוֹלָהּ מִיְלֹת קְדוֹשִׁים
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְלוֹעֲזִים מַעֲזִים מִצַּח לְכוּ וְנִלְתַמָּה אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְשָׁמַע הַיּוֹת הַלְלִים מְהַלְלִים כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְדוֹבְרַת אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד וְשָׁמַע גְּדוּפִיָּה וְחַרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצֵת עַד כְּסֵאָה עוֹד
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְבוֹזָה וּמְלַעֲגָת מַה תּוֹחִילִי וְאֵינֹו נִבְנָה וְשָׁמַע בְּכִית מִסְפִּידִים וְקוֹרְעִים וּמְחַפְסִים מְתִי יִבְנָה
הט"ה אלהי אֲזַנְהָ לְאוֹמְרִים עֲזֹב וְשִׁפְח וְנִטְשׁ וְלַעֲד שׁוֹמֵם וְשָׁמַע אֲנֻקְתָנוּ וְקָנָא קִנְאָתָנוּ וְהָאֵר פְּנִיָּה עַל מְקַדְשָׁהּ הַשָּׁמַם

כ"א, קינות ליום תשעה באב

אֲרֻזִי הַלְכָנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה. בְּעֲלֵי תְרִיסִין בְּמִשְׁנֵה וּבַגְמָרָא. גְּבוּרֵי כַח עֲמֻלְיָהּ בְּטַהֲרָהּ. דָּמָם נִשְׁפָּף וְנִשְׁתַּה גְבוּרָה
הֵנָם קְדוֹשֵׁי הַרוּגֵי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכֵה וְעֵינַי נִגְרָה. זֹאת בְּזֻכְרֵי אֲזַעֵק בְּמֶרְהָ. חֲמַדַּת יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ נִגְרָה
טְהוּרֵי לֵב קְדוֹשִׁים מִתּוֹ בְּמִיתָה חֲמוּרָה. יְדוּ גוֹרֵל מִי רֹאשׁוֹן לְחֶרֶב בְּרוּרָה. כְּנַפּוֹל גוֹרֵל עַל רַבָּן שְׁמַעוֹן פֶּשֶׁט צִנְאָרוֹ וּבְכָה
כְּנִגְנָרָה גְזֵרָה. לְרַבָּן שְׁמַעוֹן חֲזַר הַשֵּׁר לְהַרְגוֹ בְּנִפְשׁ נְצוּרָה
מִזְרַע אֶהְרֹן שָׁאֵל בְּבִקְשָׁה לְכַפּוֹת עַל בֶּן הַגְּבִירָה. נָטַל רֹאשׁוֹ וְנִתְנָהוּ עַל אֲרַכְבוֹתָיו מְנוּרָה הַטְּהוּרָה. שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפְיוֹ
עַל פְּיוֹ בְּאֶהְבָּה גְמוּרָה. עֵנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בַּתּוֹרָה. פֶּתְאוּם נִקְנְסָה עֲלָיו מִיתָה מִשְׁנֵה נַחְמוּרָה
צוּנָה לְהַפְשִׁיט אֶת רֹאשׁוֹ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה. קִים בְּעוֹרוֹ אֲמָרוּ לְנִפְשָׁהּ שְׁחִי וְנִעֲבַרְהָ. רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט עַת הַגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין
מִצְנוֹת בְּרָהּ. צָעַק צָעָקָה וְנִזְדַּעְזַע עוֹלָם וְאָרֶץ הַתְּפוּרָה
מֵאֲחֻרָיו הִבִּיאוּ אֶת רַבִּי עֲקִיבָא עוֹקֵר הַרִים וְטוֹחֵנָן זֹו בְּזוֹ בְּסִבְרָה. וְסָרְקוּ אֶת בְּשׂוֹרָה בְּמִסְרַק בְּרִזָּל לְהַשְׁתַּבְּרָה. יִצְתָה
נִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד וּבַת קוֹל אֲמָרָה. אֲשֶׁרִיָּה רַבִּי עֲקִיבָא גּוֹפָה טְהוּר בְּכָל מִינֵי טְהוּרָה
בֶּן בְּבָא רַבִּי יְהוֹנָדָה אֲחֻרָיו הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאֲזַנְהָרָה. נִהְרַג בֶּן שְׁבַעִים שָׁנָה בִּיְדֵי אֲרוּרָה. יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית הִזָּה נָקִי וְחֲסִיד
בְּמִלְאֲכָתוֹ לְמַהֲרָה
רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן אֲחֻרָיו מִקְהִיל קְהִלוֹת בְּצִיּוֹן שְׁעָרָה. יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסָפֵר תּוֹרָה עִמּוֹ וְהַקִּיפוּהוּ בְּחִבְלֵי זְמוּרָה. אֶת
הָאוֹר הַצִּיּוֹת בָּהֶם וּכְרָכְהוּ בְּסִפֵּר תּוֹרָה. סְפוּגִין שָׁל צֶמֶר הַנִּחוּ עַל לְבוֹ שְׁלֵא יָמוֹת מְהָרָה
חֲסִיד רַבִּי יִשְׁבָּב הַסּוֹפֵר הַרְגוּהוּ עִם עֲמוּרָה. זָרְקוּהוּ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְכַלְבִּים וְלֹא הִקְבֵּר בְּקַבּוּרָה. יִצְתָה בַת קוֹל עֲלָיו שְׁלֵא
הַנִּים כְּלוּם מִתּוֹרַת מִשָּׁה לְשִׁמְרָה
וְאֲחֻרָיו רַבִּי חוֹצְפִית בְּיוֹם עֲבָרָה. עוֹף הַפּוֹרְחַם נִשְׂרַף בְּהַבֵּל פְּיוֹ כְּבַמְדוּרָה

צדיק רבי אלעזר בן שמוע באחרונה נהרג במדקרה. יום ערב שבת היה זמן קדוש ניקדש ניקרא. חרב שלפו עליו ולא הנחיהו בחיים לגמרה. יצתה נשמתו בכרא אלהים יוצר וצר צורה

כהנה וכהנה הוסיפו בני עולה לענות בגערה. בסקילה שרפה הרג וחקק מי יוכל לשערה. נותרת ממנה יאכלו אריות שה קזורה. תזה התנופה ושוק התרומה טרפו ארניה והקפירה

גיטיב יהיה ולא יוסיף עוד לנסרה. אמץ ברפים פושלות חלק יעקב ומושיע בעת צרה

לצדק ימלה מלה. יאמר שלמו ימי אכלה. לאורו נסע ונלה

כ"ב, קינות ליום תשעה באב

החרישו ממני ואדברה ויעבר עלי מה חמס אונעק נשד לה שוכן שמיימה הצימתני רוחי ולא אוכל אדומה פיולדה אפעה אשאף ואשומה מספד מר אעשה נאקונן בנהימה דברי שאגותי יתכו כמימה ספדי על עדתי אשר נתנה לשמה אריד בשיחי ונאהימה וקול נהי ארימה

איך שבת משוש וערבה שמחה כל פנים פארור וכל ראש קרחה וכל זקן גרועה ועל כל לב אנהה מאז נתעורר גוי עז דורש שוחה סלה אבירי הוגי עז מבטחה בתולותי ובחורי נסח בנסיהה בראש כל חוצות נבלתם כסוחה עוללי נטפי נחשבו כצאן טבחה אילילה על זאת נדמעת על לחה האספו אלי דווי צאן נדחה להרבות הבכי ולהרים צונה הילילו שמים ונעקי אדמה אריד בשיחי ונאהימה וקול נהי ארימה

אראלים צאו וצעקו מרה ספוד תמרור האגדו בתבורה קול כחולה צרה כמכפירה התאוננו על עדת שה פזורה עלימו פי נגזרה גזרה בחרה אף ונעם ועברה ונתנעזו בפרישות ובטהרה לקדש שם הגדול והנורה ואיש את אחיו חנקו בעזרה לדבק ביראה טהורה בלי לעבוד זרה ולא חסו גבר וגבירה על פנים צפירת תפארה אכל אורו גבורה יתרה להלום ראש ולקרוץ שזרה ואליומו דברו באמירה לא זכינו לגדלכם לתורה נקריבכם פעולה והקטרה וננפה עמכם לאורה הצפונה מעין כל ועלומה אריד בשיחי ונאהימה וקול נהי ארימה

אז הספיו גזולים וקטנים לקבל באהבה דין שוכן מעונים וזקנים דשנים ורעננים הם היו תחלה נדונים ויצאו לקראתם עזי פנים ונהרגו המונים ונתעברו פדרים עם פראשונים והאבות אשר היו רחמנים נהפכו לאכזר פיענים והפיסו על אבות ועל בנים ומי שגורל עלה לו ראשונים הוא נשחט בתלפות וספינים ובחורים עלי תולע אמונים הם לחכו עפר כמנינים והפללות לבושות שנים מעלפות בנרועות חתנים מנתחות בחרב וכידונים זכרו זאת קהל עדת נבונים ואל תחשו מהרבות קינים והספידו על חסידים ונהגונים אשר צללו במים הזידונים לזכר זאת נפשי עגומה אריד בשיחי ונאהימה וקול נהי ארימה

תורה תורה חגרי שק והתפלשי בפרים אכל יחיד עשי לה מספד תמרורים על תופשי משוטף ופורשי מכמורים מלחיה וחוליה במים אדירים עורכי מערכה מלשרי הדורים מפענחי צפוניה ומגלי מסתורים מי יקצה בגבעות ומי יסתעת כהרים מי יפרק הניות ומי יתריץ שברים מי יפליא נזירות ומי יערוה נדרים מי ישדד מעמקה וסתו אפרים ומי ילחום מלחמתה וישוב לשעים כלי מלחמה אבדו ונפלו גבורים אשריהם משפילים כרקיע זוהרים במנוחות שלום נחו ישרים אוי נאבוי נשד ושבר נותרים למדיבת נפש נתבלים וצירים לכליון עינים צלמנת ולא סדרים ערב אומרים מי יתן צפרים ובקר מצפים מי יגלה אורים ממראה עינימו אשר חמה שרים מחוץ שפלה חרב ואימה מחדרים עד מתי תבט רואה כל סתרים צפה עלבון תורתה אשר שרפוה זרים קלאוה פרעוה קרעוה לגזרים כסירים סבוכים הגדילו המדורים העל אלה תתאפק אדון כל יצורים תנקום לדם הנשפך כמים הנגרים משד עניים מאנקת סעורים עם שבי פשע לעינים ומרורים קומה לעזרתי אדיר באדירים פעמיה למשאות הרימה אריד בשיחי ונאהימה וקול נהי ארימה

כ"ד, ינות ליום תשעה באב

על חרבן בית המקדש כי הרס וכי הודש אספוד בכל שנה ושנה מספד חדש על הקדש ועל המקדש
תסתיר לאלם תרשישים מרן כזעזעת עולם מפני חרון פלהטה אש בין שני בדי ארון
שני מקדשים אשר במעלה ובמטה זה על גבי זה האפלו בעלטה ונמת אחריש אמתאפק ואביטה
ראשי הבדים כנגנזו מבית הפרכת וארבע גתלים בדביר מהלכות וארבעים סוד עד תהום מלחכות
קדש הקדשים מבתי קדש כנבדד סחת והיללת אהלי שדד ונמת אכה כר אל כר ושאתה הידד
צפירת תפארתה כנתנה כיד צר וכל כלי המדה אווי בית האוצר ולה הפח והגבורה ונמו לא עצר
פני הפסא אז אפלו וגבהי שמים לקדרות השפלו יכין ובעז להשתבר כנפלו
עשר שלחנות אז שוללו ולעורכיהם נמו אזה אדון אלו לאוצר שנער לקדשים כהנחלו
שרפים עמדים נעו ממעמד כנהרסו מכונות מבית מתמד זרים קראו לימי השמד
נחשת ים נעשרה כירות כנמסרו לכל והנם שבורות ושני המאורות מאז קדורות
מעשה אאופנים אשר במרכבה כהורדו לארץ זהר הרקיע ככה חולש על גוים לפני כרובים כא
לויות המורד מעת הורדו הטללים עוד לכרכה לא ירדו פלבים רעים על כמתי עב דדו
כל כלי הפסא וכלי הזנהב קצצו וסו מבית הלהב כצאת ההדר שחחו עזרי רהב
יום אשר נקרא מהומה ומבוכה להקת מלאכים כאשה מצרה נבוכה דבור פתח וענו אחריו איכה
טס עמוני ומואבי והוציאו הכרובים ובכלכה היו כם מסוכבים הנה ככל הגוים בית יהודה חשובים
חיל שרפי מעלה חלף מגדתו ואל אדיר שמו לא אבה תהלתו לגלים כחושבת בת תפארתו
זמרי שחק החדשו מצעם ונם מה לכם פה אין היום טעם מה תקלסו למלך בשעת הזעם
והפוגנים והלויים על משמרותם נשחטים ועל מחלקותם עמדו שעטת אסטודיוטים ונמו איה מלך אסור כרהטים
הכלים והמשמשים בשבי הולכים השרים והסגנים בפכל משוכים ותמור בדים שק חגרו מלאכים

דָּן לְבִיא וּפְקַח עֵינָיו וְהִגֵּה מִיכָאֵל מִהַלֵּךְ לִפְנֵי וְשָׂרִים הוֹלְכִים פְּעֻבָּדִים חָזוּ הַמּוֹנִיו

נִצְאָנָה עֶטְהָ וְכַבֵּה אֶת הַמְּנוֹרָה וְנָטָה יָדוֹ אֶל אֵל הַמּוֹרָא וְנִחְשִׁיף אֹר עֶטְהָ אֹרְהָ

בְּשֶׁאֵגוֹ כְּאֵרִי בְּדָבִיר בֵּל בְּרַח דּוּדִי כְּעַל מַת מִתְאַבֵּל פְּקֻדוֹן הַרוּחוֹת בּוֹ בְּלִילָה לֹא קָבַל

אָמַר לַמְּשֻׁחִיתִים חֲמַתִּי הַמְּכַתִּי אֶת יְדִידוֹת נַפְשִׁי בְּכַף אוֹיְבֵיהֶּ נִמְתִּי עֲזַבְתִּי אֶת בֵּיתִי וְנִחַלְתִּי נַטְשִׁיתִי

כ"ה, קינות ליום תשעה באב

מחבר: רבי קלונימוס בן יהודה

מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מְקוֹר נוֹזְלִי, וְאֶבְכֶּה כָּל יְמוֹתַי וְלִילִי, עַל חַלְלֵי טַפִּי וְעוֹלָלִי, וְיִשִּׁישֵׁי קֹהֲלִי, וְאַתֶּם עֲנּוּ אָבוּי נְאוּי וְאַלְלִי, וּבְכֹן כָּכָה רַב וְהָרַב

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בתרב

וְדַמְעָה תִּדְמַע עֵינַי וְאֶלְכָה לִי שְׂדֵה בּוֹכִים, וְאֶבְכֶּה עִמִּי מְרִי לִבִּי הַנְּבוֹכִים, עַל בְּתוּלוֹת הַיְּפוֹת וְיִלְדֵים הַרְכִּים בְּסַפְרֵיהֶם וְנִכְרִים, וְלִטְבַּח נִמְשָׁכִים, אָדְמוּ עֲצָם מִפְּגִינִים סַפִּירִים וְנוֹכְכִים, כְּמוֹ טִיט חוּצוֹת נִדְשָׁים וְנִשְׁלָכִים, סוּרוּ טְמֵא קְרָאוּ לְמוֹ מִלְקָרַב

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בתרב

וְתַרְדַּ עֵינַי דְּמָעָה וְאִילִילָה וְאֶנּוּדָה, וְלִבִּכִי וְלַחְגָּר שֶׁק אֶקְרָא לְהַסְפִּידָה, מִפּוֹ יִקְרָה וְנִזְהַב חֲמוּדָה, פְּגִימָה כְּבוֹדָה כְּבוֹד כָּל כְּלֵי חֲמֻדָה, רֵאוּהָ קְרוּעָה שְׂכוּלָה וְגַלְמוּדָה, הַתּוֹרָה הַמְּקַרָּא הַמְּשֻׁנָּה וְהַאֲגָדָה, עֲנּוּ וְקוֹנְנוּ זֹאת לְהַגִּידָה, אֵי תוֹרָה תִּלְמִיד וְהַלּוֹמְדָה, הֲלֹא מְקוֹם מְאִין יוֹשֵׁב חָרַב

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בתרב

וְעַפְעַפִּי יִזְלוּ מִיָּם דְּמַע לְהַגִּירָה, וְאֶקוֹנֵן מֵר עֲלֵי הַרוּגֵי אֲשַׁפִּירָה, בְּשָׁנֵי בְּשִׁמוּנָה בּוֹ בְּיוֹם מְרַגְזָה הַיּוֹקְרָה, מְרַגְזָה לְרַגְזָה וְנִחַלְפוּ לְהַבְעִירָה, נִהַרְגוּ בַחֲוָרֵי חֲמַד וְיִשִּׁישֵׁי הַדָּרָה, נֶאֱסַפּוּ יַחַד נַפְשָׁם הַשְּׁלִימוּ בְּמוֹרָא, עַל יְחוּד שֵׁם מִיְחַד יְחַדוּ שֵׁם בְּגִבּוֹרָה, גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְמַהֲרָה, וְכַהֲנֵי וְעַלְמֵי נְגוּעוֹ פְּלִקָּה עֲשֶׂרָה, וְכִמְרֵי גִוְנֵי וְעֲצָבֵי יָלַל אַחֲבִירָה, קַהֲלוֹת הַקְּדוֹשׁ הַרְגָּתָם הַיּוֹם בְּזִכְרָה, קַהֲלֵי נְרַמִּיזָה בְּחֻנָּה וּבְחֻרָה, גְּאוּנֵי אֶרֶץ וְנִקְוֵי טְהוֹרָה, פְּעֻמִּים קְדוֹשׁוֹ שֵׁם הַמִּיְחַד בְּמוֹרָא, וּבְעֲשָׂרִים וְשִׁלְשָׁה בְּחֻדָּשׁ זֵיו לְטְהוֹרָה, וּבְחֻדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּקַרְיַת הַלֵּל לְשׁוֹרְרָה, הַשְּׁלִימוּ נַפְשָׁם בְּאַהֲבָה קְשׁוּרָה, אֲהִימָה עֲלֵיהֶם בְּכִי יָלַל לְחַשְׁרָה, כְּלוּלֵי כְתָר עַל רֵאשִׁים לְעֲטָרָה, וְעַל אֲדִירֵי קַהֲלֵי מַגְנָצָה הַהַדוּרָה. מְנַשְּׂרִים קְלוּ מְאֲרִיּוֹת לְהַתְּגַבְּרָה, הַשְּׁלִימוּ נַפְשָׁם עַל יְחוּד שֵׁם הַנּוֹרָא, וְעֲלֵיהֶם זַעֲקַת שֶׁבֶר אֲשַׁעֲרָה, עַל שְׁנֵי מַקְדְּשֵׁי יְסוּדָם כְּהַיּוֹם עֲרַעְרָה, וְעַל חֲרֻבוֹת מְעַט מַקְדְּשֵׁי וּמְדַרְשֵׁי הַתּוֹרָה, בְּחֻדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּשִׁלְשִׁי נוֹסֵף לְדַאֲבוֹן וּמְאִירָה, הַחֻדָּשׁ אֲשֶׁר נִהַפְּדוּ לִגְלוֹן וְצָרָה, בְּיוֹם מִתְּחִלַּת סְבִירָתִי לְהַתְּאַשְׁרָה, וּבְיוֹם נִתְיַנְתֵּהּ כְּמוֹ כֹּן אִזְ חֲזָרָה, עֲלִמָּה לָהּ לְמָרוֹם לְמָקוֹם מְדוּרָה, עִם תִּיקָה וְנִרְתִּיקָה וְהַדּוֹרְשָׁה וְחוֹקְרָה, לוֹמְדֵיהֶּ וְשׁוֹנֵיָהּ בְּאִישׁוֹן כְּמוֹ בְּאוֹרָה, שִׁימוּ נָא עַל לִבְכֶּם מִסְפַּד מֵר לְקִשְׁרָה, כִּי שְׂקוּלָה הַרְגָּתָם לְהַתְּאַבֵּל וְלִהַתְּעַפְרָה, כְּשֶׁרַפַּת בֵּית אֱלֹהֵינוּ הָאוֹלָם וְהַבִּירָה, וְכִי אִין לְהוֹסִיף מוֹעֵד שֶׁבֶר וְתַבְעֵרָה, וְאִין לְהַקְדִּים זוּלְתִּי לְאַתְרָה, תַּחַת כֹּן הַיּוֹם לְנִתִּי אֲעוֹרְרָה, וְאֶסְפְּדָה וְאִילִילָה וְאֶבְכֶּה בְּנַפְשִׁי מְרָה, וְאַנְחִתִּי בְּכַדָּה מִבְּקָר עַד עֶרֶב

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בתרב

ועל אלה אני בוכיה ולבי נהם נהימות, ואקרא למקוננות ואל תקמות, אלי ואליה פלם הומות, הניש מקאוב למכאובי לדמות, מחויץ תשכל חרב ומחזרים אימות, חללי חללי חרב מטלים ערמים וערמות, נבלתם פסוקה לחית ארץ ובהמות, יונק עם איש שיבה עלמים ועלמות, מתעתעים במו מוני ומרבים כלמות, איה אלהימו אמרו צור חסיו בו עד מות, יבא ויושיע ויחזיר נשמות, חסין זה מי כמוך נושא אלמות, תחשה ותתאפק ולא תחגר חמות, באמור אלי מלעיגי ואם אלהים הוא ירב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בחרב

ועיני עיני יורדה מים פי נהפף לאבל משורר, ועגבי לקל בוכים להפף ולקרר מי יגוד לי ומי מחזיק להתעורר, חמה בי יצאה וסער מתגורר, אכלני המני הצר הצורר, שבר עצמותי זורר ומפרר, סלה כל אבירי הטבור והשרר, רטיה ומזון אין לברר, מפתני אנושה באין מתעיל ומזורר, על פן אמרתי שעו מני אמרר, בבכי דמעתי על לחיי לצרב

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בחרב

ל"א קנינות ליום תשעה באב

אש תוקד בקרבי, בהעלותי על לבבי

בצאתי ממצרים

קינים אעירה, למען אנכייה

בצאתי מירושלם

אז ישיר משה, ישיר לא ינשה

בצאתי ממצרים

ויקונו ירמיה, ונהה נהי נהיה

בצאתי מירושלם

ביתי התכונן, ושכן הענו

בצאתי ממצרים

וחמת אל שכנה, עלי כענה

בצאתי מירושלם

גלי גם המו, וכחומה קמו

בצאתי ממצרים

זְדוֹנִים שְׁטָפוּ, וְעַל רֵאשֵׁי צָפוּ

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

דָּגָן מְשֻׁמֵּם, וְצוּר יְזוּב מִיָּם

בְּצִאתִי מִמְצָרִים

לְעֵנָה וְתַמְרוּרִים, וּמִיָּם הַמְּרִים

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

הַשָּׂכָם וְהַעֲרָב, סְבִיבוֹת הַר הַחֹרֵב

בְּצִאתִי מִמְצָרִים

קְרוּא אֱלֵי אֲבָל, עַל נְהָרוֹת בְּכָל

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

וּמִרְאָה כְבוֹד יְיָ, כְּאִשׁ אוֹכֶלֶת לְפָנָי

בְּצִאתִי מִמְצָרִים

וְתָרַב לְטוֹשָׁה, לְטֹבַח נְטוֹשָׁה

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

זָבַח וּמִנְחָה, וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה

בְּצִאתִי מִמְצָרִים

סְגִלַּת אֵל לְקוֹחָהּ, כְּצֹאן לְטֹבְחָהּ

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

תְּגִים וְשִׁבְתוֹת, וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת

בְּצִאתִי מִמְצָרִים

מַעֲנִית נֶאֱבָל, וְרֹדֶף הַהֶבֶל

בְּצִאתִי מִירוּשָׁלָיִם

טוֹבוֹ אֱהָלִים, לְאַרְבַּע הַדְּגָלִים

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

אֶהְיֶה יְשׁוּעָאֵלִים, וּמַחְנוֹת עֲרָלִים

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

יֹבֵל וְשִׁמְטָה, וְאָרְץ שׁוֹקֵטָה

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

מְכוֹר לְצִמִּיתוֹת, וְכָתוּב לְכַרִּיתוֹת

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

כַּפָּרֶת וְאָרוֹן, וְאַבְנֵי זָכָרוֹן

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

וְאַבְנֵי הַקֶּלֶעַ, וְכָלִי הַבָּלַע

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

לְוָיִים וְאַהֲרֹנִים, וְשִׁבְעִים זָקֵנִים

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

נוֹגְשִׁים וּמוֹנִים, מוֹכְרִים וְקוֹנִים

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

מִלְּשָׁה יִרְעָנִי, וְאַהֲרֹן יִנְחָנִי

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

וְנִבְוֵךְ דְּנָצַר הָרַע, וְטִיטוּס הָרָשָׁע

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

בְּעֶרְףְּ מִלְחָמָה, וַיִּי שָׁמָּה

בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

רָחֵק מִמֶּנּוּ, וְהִנֵּה אֵינְנוּ

בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלָיִם

סְתֵרֵי פְּרֻכָּת, וְסִדְרֵי מַעֲרֻכָּת
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
חֲמָה נִתְּכָת, עָלַי סוּכְכָת
בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
עוֹלוֹת וְנִבְחִים, וְאֲשֵׁי נִיחוּחִים
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
בְּחֶרֶב מְדַקְרִים, בְּגֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
פְּאָרֵי מִגְבְּעוֹת, לְכַבּוֹד נִקְבְּעוֹת
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
לְשָׂרִיקוֹת וְתִרְוֵעוֹת, לְקִלוֹן וְזִנְעוֹת
בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
צִיצֵת הַזָּהָב, וְהַמָּשֶׁל נְרֵהָב
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
אָפֶס הַעֲזָר, וְהַשְּׁלוֹף הַגִּזָּר
בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
קַדְשָׁה וְנִבּוּאָה, וְשִׁכִּינָה נוֹרָאָה
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
נִגְאָלָה וּמוֹרָאָה, וְדָוָה וְטָמְאָה
בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם
רָנָה וִישׁוּעָה, נִחְצוּצָרוֹת תְּרוּעָה
בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם
וְעַקַּת עוֹלָל, עִם נְאֻקַּת חֲלָל

בצאתי מירושלם
שלחן ומנוחה, וכליל וקטורה
בצאתי ממצרים
ואליל ותועבה, ופסל מצבה
בצאתי מירושלם
תורה ותעודה, וכלי הקמדה
בצאתי ממצרים
ששון ושמחה, ונס וגון נאנחה
בשובי לירושלם

ל"ג, קינות ליום תשעה באב

מחבר: רבי מנחם בן מכיר
אכל אעורר, אנינות אגרר אויה לי
בבכי אמרר, בתמת צורר דרכי סורר, אללי לי
גלות ארר, ולבי הרר אויה לי
דרר ופרר, נח שרר וצידו חרר, אללי לי
המעט מבאישי, וחללו מקדשי אויה לי
והבזו קדשי, החלו ממקדשי וזחלו קדושי, אללי לי
זמן שנת תתנ"ו, בנ"א למחזור רנ"ו אויה לי
חללות זינו, מקומם פנו כארבה נמנו, אללי לי
טעות בקשו, ועלי הקשו אויה לי
יראתם קשקשו, נאותות הקישו נאותי עקשו, אללי לי
פפר מאסו, נפשות תמסו אויה לי

לֹנִי בּוֹסֶסוּ, כִּהְנִי בּוֹשֵׁסוּ צְנוּעֵי אָנְסוּ, אֵלֶי לִי
מְתֵי חֶרֶב מְהַדְמִים, בְּאֶפֶס דָּמִים אוֹיְהָ לִי
גְבַלְתַּת תְּמִימִים, בְּלֵי מוֹמִים הָיוּ שׁוֹמְמִים, אֵלֶי לִי
סְחֹב וְהִשְׁלֵף, עָרוֹם וְלִכְלֹף אוֹיְהָ לִי
עוֹבְדֵי מֶלֶךְ, חֵיל יָרֵב מְלֹךְ וְרָדוּ בְּפִלֵּה, אֵלֶי לִי
פְרִיעָה וּפְרִימָה, עַל תּוֹרָה תְּמִימָה אוֹיְהָ לִי
צָר בְּיַד רָמָה, הַמְסַפֵּן תְּרוּמָה נָם לְהַסְרִימָה, אֵלֶי לִי
קוֹל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, וּבְתֵי תוֹשִׁיּוֹת אוֹיְהָ לִי
רְחֻמְנִיּוֹת, בִּידִיקוֹן נְקִיּוֹת זְבָחֵי רְאִיּוֹת, אֵלֶי לִי
שְׁלֵמִים וְעוֹלוֹת, חֲתָנִים וְכִלּוֹת אוֹיְהָ לִי
תּוֹדוֹת וּבְלִילוֹת, בַּחֲוָרִים וּבַתּוֹלוֹת נוֹטוֹבֵי קִהְלוֹת, אֵלֶי לִי
אֲחִים גַּם יַחַד, נִשְׁפָּף דָּמָם כְּאֶחָד אוֹיְהָ לִי
כֵן אֲחִיוֹת בְּפִסְדוֹ, יִרְאֵת שֵׁם הַמִּנְחָד לְטִבַּח לְהַאֲחָד, אֵלֶי לִי
מְלַמְדֵי סֵפֶר, נִשְׁפָּף נֶאֱפָר אוֹיְהָ לִי
חֹד אֲמָרֵי שֵׁפֶר, מְלֵא חֶצְצָן נֶאֱפָר נֶאֱמָה שׁוֹקֵל וְסוֹפֵר, אֵלֶי לִי
הִקְיָתָה זֹאת מֵאֵז, עָלָה גוֹי עַז אוֹיְהָ לִי
לְהַשְׁמִיד הוֹעֵז, וְאֶסֶף עִם גּוֹעֵז בְּנֵי נָכַל וְלַעֲזוֹ, אֵלֶי לִי
בְקִשׁ עֶקֶר, רַק לְעֶקוֹר וּלְעֶקֶר אוֹיְהָ לִי
בְקוֹ אֲרָמֵי מִשְׁשֶׁר, יָזַם אֲרָמֵי לְעֶקֶר וְלֹא לְגֶרֶם לְבַקֵּר, אֵלֶי לִי
מְקִיָּם הַבְּרִית, לוֹלֵי הוֹתִיר שְׁאֲרֵית בְּגִיָּא נְכָרִית, אוֹיְהָ לִי
כְּשֶׁר שְׁעָרוֹרִית, יְדִידוֹת עֲבָרִית רְחֻמָּם מִהַכְּרִית, וְיֵשׁ תִּקְנָה וְאֶסְרִית

ל"ו, קינות ליום תשעה באב

ציון, הלא תשאלי לשלום אסיריך, דורשי שלומך והם יתר עזריך
ממים ומזרח ומצפון ומימן שלום רחוק וקרוב שאי מפל עבריך
ושלום אסיר תאנה, נותן דמעיו פטל תרמון ונכסף לרדתם על הרריך
לבכות ענותך אני תנים, ועת אהלם שיבת שביתך אני כנור לשיריך
לבי לבית אל ולפניאל מאד יקמה ולמתנים וכל פגעי טהוריך
שם השכינה שכנה לך, והיוצרה פתח למול שערי שחק שעריך
וכבוד אדני לבד הנה מאורה, ואין שמש נסהר וכוכבים מאיריך
אבחר לנפשי להשתפך במקום אשר רוח אלהים שפוכה על בחיריך
את בית מלוכה ואת כסא אדני, ואיך ישבו עבדים עלי כסאות גביריך
מי יתנני משוטט במקומות אשר נגלו אלהים לחוטיך וציריך
מי יעשה לי כנפים וארחיק נדוד, אניד לבתרי לכבי בין בתריך
אפל לאפי עלי ארצה וארצה אבניך מאד נאחגן את-עפריך
!אף פי בעמדי עלי קברות אבתי ואשתומם בתברון עלי מבחר קבריך
אעבר ביערה וכרמלך ואעמד בגלעדה ואשתוממה אל הר עבריך
הר העברים והר החר, אשר שם שני אורים גדולים מאיריך ומוריך
!חיי נשמות – אור ארצה, ומר דרור אבדת עפרך, ונפת צוף – נהריך
ינעם לנפשי הלה ערם ויחף עלי חרבות שממה אשר היו דביריך
!במקום ארוגך אשר נגנז, ובמקום פריביך אשר שכנו חדרי חדריך
–אגו ואשליך פאר גזרי ואקב זמן, חלל בארץ טמאה את-גזיריך
איך יערב לי אכל ושתות בעת אהנה, כי יסתבו הכלבים את-כפיריך
?או איך מאור יום יהי מתוק לעיני בעוד ארצה בפי ערבים פגרי נשריך
כוס הגונים, לאט! הרפי מעט, כי כבר מלאו כסלי ונפשי ממוריך

!עת אנכרה אהלה – אשמה חמתה, ואזכר אהליכה – ואמצה את-שמריה
–ציון כלילת גפי, אהבה וסון תקשרי מאז, וכה נקשרו נפשות חבריה
הם השמחים לשלונתה והכואבים על שוממותה ובוכים על שבריה
מבור שבי שואפים נגדה ומשתתנים איש ממקומו אלי נכח שעריה
עברי המונה, אשר גלו והתפזרו מהר לגבעה ולא שכחו גדריה
המתזיקים בשוליה ומתאמצים לעלות ולאהז בסנסני תמריה
?שנער ופתרוס הערכוה בגדלם, ואם הבלם ידמו לתמיה ואורייה
אל מי ידמו משיחיה ואל מי נביאיה ואל מי לוייה ושרייה
ישנה ונהלה כליל כל-ממלכות האליל. חסנה לעולם, לדור ודור נזריה
!אנה למושב אליה, ואשרי אנוש יבחר יקרב וישפן בתצריה
אשרי מסכה ונגיע ויראה עלות אורה ויבקעו עליו שחריה
!לראות בטובת בחיריה ולעלו בשמחתה בשובה אלי קדמת נעוריה

מ"א, קינות ליום תשעה באב

:שאלי שרופה באש לשלום אבליה המתאנים שכן בתצר זבליה
:השואפים על עפר ארץ והכואבים המשתוממים עלי מוקד גליליה
:הולכים חשכים ואין נגה, וקנים לאור יומם, עליהם אשר ינרח ועליה
:ושלום אנוש נאנח, בוכה בלב נשבר תמיד מקונן עלי צירי חבליה
:ניתאונן פתנים ובנות יענה ויקרא מספד מר בגלליה
:איכה נתונה באש אוכלה תאכל באש בשר ולא נכו זרים בגתליה
:עד אן עדינה תהי שוכנה ברב השקט ופני פרחי הלא כסו חרליה
:תשב ברב גאנה לשפוט בני אל בכל המשפטים ותביא בפליליה
:עוד תגזור לשורף דת אש וחקים ולכן אשרי שישלם לה גמוליה

צוֹרֵי בְּלִפְיֵד וְאֵשׁ הַלְּבַעֲבוּר זֶה נִתְּנָה כִּי בְּאַחֲרֵית תְּלַהֵט אֵשׁ בְּשׂוּלְיָהּ:
 סִינֵי הֶלְכֵן בָּהּ בְּחַר אֱלֹהִים וּמֵאֵס בְּגִדוּלִים וְנָרַח בְּגִבּוּלֶיהָ:
 לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת לְדַת כִּי תִתְמַעַט וְתִרְדּוּ מִכְּבוֹדָהּ וְהֵן אֲמֻשׁוּל מְשֻׁלְיָהּ:
 מְשַׁל לְמַלְיָהּ אֲשֶׁר בָּכָה לְמִשְׁתַּה בְּנוֹ צָפָה אֲשֶׁר יִגְוַע כֵּן אֶת בְּמַלְיָהּ:
 תַּחַת מְעִיל תִּתְכַּסּ סִינֵי לְבוּשָׁהּ בְּשֶׁק תַּעֲטָה לְבוּשׁ אֲלֻמְנוֹת תַּחֲלִיף שְׂמַלְיָהּ:
 אוֹרִיד דְּמַעוֹת עֲדֵי יִהְיוּ כְּנַחַל וְיִגִּיעוּ לְקַבְרוֹת שְׁנֵי שָׂרֵי אֲצִילְיָהּ:
 מִשָּׁה וְאֶהְרֹן בְּהֵר הַהָר וְאִשָּׁאֵל הַיָּשׁ תּוֹרָה תִּדְשָׁה בְּכֹן נִשְׂרָפוּ גִלְיָהּ:
 חֲדָשׁ שְׁלִישִׁי וְהַקָּשֶׁר הַרְבִּיעִי לְהִשְׁחִית חֲמֻדָּתָהּ וְכָל יָפִי כְּלִילְיָהּ:
 גָּדַע לְלוּחֹת וְעוֹד שְׁנָה בְּאַנְלָתוֹ לִשְׂרוֹף בְּאֵשׁ דָּת הַזֶּה תִּשְׁלֹוּם כְּפַלְיָהּ:
 אֲתַמָּה לְנַפְשֵׁי וְאִיָּהּ יַעֲרַב לְחַכֵּי אֲכֹל אַחֲרֵי רְאוּתֵי אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׁלִלְיָהּ:
 אֵל תּוֹף רַחֲוֶבָה כְּנִדְחַת וְשָׂרְפוּ שְׁלַל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר תִּמְאֵס לְבוֹא קֹהֶלְיָהּ:
 לֹא אֲדַעָה לְמִצּוֹא דְרָהּ סְלוּלְיָהּ הִיוּ אֲבִלוֹת נְתִיב יֵשֶׁר מְסַלְיָהּ:
 נִמְתַּק בְּפִי מִדְּבַשׁ לְמִסּוּדָה בְּמִשְׁקָהּ דְּמַעוֹת וּלְרַגְלֵי הָיוֹת כְּבוֹל כְּבָלְיָהּ:
 יַעֲרַב לְעִינֵי שְׂאוּב מִימֵי דְמַעֵי עֲדֵי כְּלוּ לְכָל מַחְזִיק בְּכַנְיָהּ מְעִילְיָהּ:
 אֵף יִתְרַבּוּ בְּרִדְתָם עַל לִחְיֵי עַבוּר כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵי לְנִדּוּד בְּעִלְיָהּ:
 לְקַח צְרוּר כְּסָפוֹ הֶלֶף בְּדִרְהָ לְמַרְחֹק וְעִמּוֹ הֵלֵא נְסוּ צְלִלְיָהּ:
 וְנִאֲנִי כְּשָׂכֹוֹל וְגִלְמוּד נִשְׁאַרְתִּי לְבַד מִמֶּהם כְּתָרוּ בְּרֵאשׁ הַר מִגְדָּלְיָהּ:
 לֹא אֲשַׁמַּע עוֹד לְקוֹל שָׂרִים וְשִׁירוֹת עָלַי כִּי נִתְקוּ מִיִּתְרֵי תַפִּי תְּלִילְיָהּ:
 אֲלִכְּשׁ וְאַתְכַּסּ בְּשֶׁק כִּי לִי מֵאֵד יִקְרוּ עֲצָמוּ כְּחוֹל יִרְבִּיוֹן נַפְשׁוֹת תְּלִלְיָהּ:
 אֲתַמָּה מֵאֵד עַל מֵאוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִנְרַח אֵל כָּל אֲבָל וְחִשְׁיָהּ אֵלֵי וְאֵלְיָהּ:
 יַעֲקִי בְּקוֹל מֵר לְצוּר עַל שְׂבָרוֹנָהּ וְעַל תְּלִינָהּ וְלוֹ יִזְכּוֹר אֶהְבֵּת כְּלוּלְיָהּ:
 חֲגִרֵי לְבוּשׁ שֶׁק עָלַי הִהֲבַעֲרָה אֲשֶׁר יִצְתָה לְחַלֵּק וְסַפְתָּה אֶת תְּלוּלְיָהּ:
 כִּימוֹת עֲנוּתָהּ יִנְחַמְיָהּ צוּר וְיִשִּׁיב שְׁבוֹת שְׁבֻטֵי יִשְׂרָוֹן וְנִרִים אֶת שְׂפָלְיָהּ:

עוד מעדי בעדי שני ותף תקחי תלכי במחול וצקלי במחולך

קרומ לקבי בעת נאיר לק צור נגיה לקשכך ונאירו אפלך

:

מ"ז קינה על השואה - הרבי מבאבוב

זכרו נא וקוננו כל ישראל קולכם ישמע ברמה

כי השמידה גרמניה את עמנו בימי זעם המלחמה

במיתות משונות אכזריות ברעב ובצמא

אל תשכחו בכל הדורות עדי תזכו לראות בנחמה

צעקתם ובכיותיהם צפופים וסגורים בקרונים

כצאן לטבח יובלו לשרפה בכבשונים

קול שועם יזכר תמיד לפני שוכן מעונים

בקראם שמע ישראל, מסרו נפשם לאדוני אדונים

ראשי ישיבות ותלמדיהם והמוני עמך שמה

העבידום בענויים קשים, והרגום ביד רמה

דמי ילדים רכים צועקים אליך מן האדמה

נקום נקמת טף ונשים, לא תחיה כל נשמה

על שרפת אלפי מדרשות ובתי כנסיות

רבבות ספרי תורה ולומדיה, נקונן בשאיות

שלחו באש מקדשי אל, הציתו ועינינו צופיות

ישלם המעביר את הבעירה, ידין בגוים מלא גויות

זעקו שמים ואדמה על אלפי עירות מבצרי תורה
ארצות אירופא וקהילותיה, נוחלי ומקיימי מסורה
צדיקים זקנים וחסידים, דבקי אמונה טהורה
מיום גלינו מארצינו לא היה כזה כליון נורא

רחם על שאריתינו, הבט נא משמים
למחנות הקדושים, פי עשר כיוצאי מצרים
קומם בית קדשנו ונחמנו בכפלים
.רוממנו. והביאנו לציון וירושלים.

מ"ה, קינות ליום תשעה באב

אֲלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִרְיָהָ, וְכַבְתּוּלָה חֲגוּרַת שָׁק, עַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ
עָלֵי אֶרְמוֹן אֲשֶׁר נָטַשׁ, בְּאַשְׁמַת צֶאֱן עֲדָרֶיהָ
נַעַל בִּיאַת מְחַרְפֵי אֵל, בְּתוֹךְ מְקַדֵּשׁ תְּדָרֶיהָ
עָלֵי גְלוֹת מְשַׁרְתֵי אֵל, נְעִימֵי שִׁיר זְמָרֶיהָ
נַעַל דָּמָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ כְּמוֹ מִימֵי יְאוּרֶיהָ
עָלֵי תִּגְיוֹן מְחוּלָּהָ, אֲשֶׁר דָּמָם בְּעָרֶיהָ
נַעַל נַעַד אֲשֶׁר שָׁמַם וּבִטּוּל סִנְהֶדְרֶיהָ
עָלֵי זִבְחֵי תְּמִידָהּ וּפְדִיּוֹנֵי בְּכוֹרֶיהָ
נַעַל חֲלוּל כָּלֵי הַיָּקֵל וּמִזְבַּח קְטוֹרֶיהָ
עָלֵי טַפֵּי מְלָכֶיהָ בְּגֵי דוֹד גְּבִירֶיהָ

נעל יפנים אשר תשף בעת סרו כתרִיה
עלי כבוד אשר גלה בעת חרבן דבירִיה
נעל לוחץ אשר לחץ ושם שקים חגורִיה
עלי מחץ ורב מכות אשר הכו גזירִיה
נעל גפוז אלי סלע עוילִיה נעִרִיה
עלי שמחת משנאִיה בשחקם על שבִרִיה
נעל ענוי בני חורין נדיבִיה טהורִיה
עלי פשע אשר ענתה סלול דרִיה אשורִיה
נעל צבאות קהלִיה שזופִיה שחורִיה
עלי קולות מתרפִיה בעת רבו פגִרִיה
נעל רגשת מגדפִיה בתוך משכן חצרִיה
עלי שמך אשר חלל בפִי קמי מצרִיה
נעל תסן יצוחו לך קשוב ושמע אמִרִיה

אלי ציון ועִרִיה, כמו אשֶה בצירִיה, וכבתולה חגורת שק, על בעל געורִיה

הלכות תשעה באב שחל במוצאי שבת

להלן הלכות תשעה באב בקיצור. בכל שאלה אישית ניתן לפנות אליי.

שבת חזון:

- מותר להתרחץ בסבון ולחפוף את הראש בשמפו במים פושרים לכבוד שבת
- מותר ללבוש בגדים מכובסים לכבוד שבת.
- אומרים "אב הרחמים".
- במנחה אין אומרים "צדקתך", ואין אומרים פרקי אבות.
- מותר ללמוד תורה אחר חצות היום (12.45). יש שלומדים מחצות ואילך ללמוד רק בדברים המותרים ללמוד בתשעה באב (כדלקמן).
- בשבת מותר לאכול בשר ולשתות יין.
- וכן מותר כשמבשלים לכבוד שבת לטעום את תבשילי הבשר.
- תפילות וסעודות שבת שרים ואוכלים בהם כרגיל.
- אין הגבלה למספר האורחים שמותר להזמין לסעודת ליל שבת ושבת בבוקר, אך בסעודה שלישית יש מחמירים שלא להזמין אורחים.
- מותר לאכול יותר מהרגיל גם אם הכוונה להקל על הצום, אך אין לומר שאוכלים לשם כך.
- יש לסיים סעודה שלישית עד שקיעת החמה (19.35).
- אם יש מספיק אנשים לזימון, מזמנים גם בסעודה שלישית.
- אם מסיימים סעודה שלישית לפני השקיעה, מותר לאכול ולשתות עד שקיעת החמה.
- אין לעשות שום הכנה למוצאי שבת.
- מותר להכין את הקינות רק אם לומד בהם קצת.
- בזמן צאת השבת (20.05) אומרים "ברוך המבדיל בין קודש לחול", וחולצים נעליים ולובשים בגדי חול.
- אין מבדילים על הכוס במוצאי שבת אלא ביום ראשון (כדלקמן), אך יש לברך ברכת מאורי האש. נהגו לברך ברכה זו בבית הכנסת לפני קריאת איכה (כדלקמן), אך ניתן לברך ברכה זו גם בבית, וזמנה כל הלילה.
- מי שצריך לאכול בתשעה באב, בין אם זה במוצאי שבת ובין אם זה למחרת היום, מבדיל על הכוס לפני שאוכל, ויבדיל על מיץ ענבים וישתה מלוא לוגמיו (כ-45 סמ"ק), ויש אומרים שיבדיל על חמר מדינה, או שיבדיל על מיץ ענבים ויתן לקטן מעל גיל 6 לשתות.
- אין אומרים את הפסוקים שבתחילת ההבדלה, ואין מברכים על בשמים בהבדלה.
- קטן שאוכל בתשעה באב אין צריך להבדיל.

תשעה באב

- תפילת ערבית:
- * נוהגים להסיר את הפרוכת מארון הקודש.
- * נוהגים להחשיך את בית הכנסת ולהשאיר רק מעט אור הנצרך לקריאה.
- יש נוהגים למעט באור גם בבית
- * אין אומרים לפני ערבית "לדוד ברוך" ו"למנצח בנגינות".
- * אומרים בשמונה עשרה "אתה חוננתנו"
- * אחר שמונה עשרה וקדיש תתקבל יושבים על הארץ וקוראים איכה.

- * לפני קריאת איכה נהגו לברך ברכת מאורי האש.
- * אם קוראים איכה מתוך מגילת קלף כשרה מברכים על קריאת מגילה.
- * בסוף קריאת איכה הציבור ובעל הקורא חוזרים על הפסוק "השיבנו"
- * אחר איכה אומרים קינות, ולאחר מכן אומרים "ובא לציון", קדיש בלי תתקבל ועלינו. אין אומרים "ויהי נעם" ו"יתן לך".
- * המתפלל ביחידות אומר איכה וקינות.
- * אחר התפילה ראוי לעסוק בענייני החורבן עד שהולכים לישון.
- * קריאת שמע על המיטה אומרים כרגיל. (לענין השינה עיין לקמן).

• תפילת שחרית:

- * מברך "על נטילת ידיים" לאחר נטילת ידיים שאחר השירותים. (לענין דרך נטילת הידיים עיין לקמן).
- * אין מברכים על הציצית.
- * אומרים ברכות השחר כרגיל. לענין ברכת "שעשה לי כל צרכי" נחלקו הפוסקים האם לאומרה.
- * נוהגים לא להתעטף בטלית ולא להניח תפילין בתפילת שחרית.
- * עד לאחר שמונה עשרה בלחש התפילה כרגיל.
- * בחזרת הש"ץ מוסיף הש"ץ "עננו" ברכה בפני עצמה לאחר גואל ישראל.
- * אין ברכת כוהנים ואין אומרים "או"א ברכנו".
- * אין אומרים תחנון ואבינו מלכנו.
- * אחר חזרת הש"ץ חצי קדיש, (אין אומרים א"א), מוציאים את התורה, "ברוך שמייה", קוראים בתורה בניגון רגיל שלושה עולים (נוהגים שכל עולה אומר בלחש "ברוך דין האמת" בלי שם ומלכות), (אין אומרים "מי שבירך" לעולים), חצי קדיש, הפטרה בניגון איכה, מכניסים את הספר תורה, (אין אומרים "יהי רצון"), קינות, אשרי, (אין אומרים למנצח), ובא לציון בדילוג הפסוק "ואני זאת בריתי", קדיש בלי תתקבל, עלינו (אין אומרים שיר של יום ופיטום הקטורת).
- * אחר התפילה נוהגים לקרוא איכה.

• תפילת מנחה:

- * מתעטפים בטלית ומניחים תפילין בברכה.
- * משלימים שיר של יום ופיטום הקטורת.
- * יש נוהגים לקרוא שוב קריאת שמע עם התפילין
- * הרגילים לומר קורבנות לפני מנחה יאמרו כבכל יום.
- * אומרים אשרי, חצי קדיש, קוראים בתורה בניגון רגיל שלושה עולים, הפטרה בניגון רגיל, מכניסים את הספר תורה, חצי קיש, שמונה עשרה בתוספת "נחם" בבונה ירושלים ו"עננו" בשומע תפילה (הש"ץ אומר "עננו" ברכה בפני עצמה לאחר גואל ישראל), שים שלום.
- * אם מתפללים מנחה אחרי פלג המנחה אומרים ברכת כוהנים (לענין נטילת ידיים עיין לקמן).
- * לאחר חזרת הש"ץ (אין אומרים תחנון ואבינו מלכנו) קדיש תתקבל ועלינו.

• איסור אכילה ושתיה:

- * אין לשטוף את הפה ולצחצח שיניים, אלא אם כן מצטער מאוד שאז יכול לשטוף את הפה ולצחצח שיניים בלי משחה.
- * מי ששכח ואכל או שתה בטעות, ממשיך בצום.
- * חולים מעוברות ומיניקות יתייעצו עם רופא ורב לענין אכילה ושתיה בצום.
- * מי שלא יכול לצום, אך יכול לצום בלילה או כמה שעות, יצום כמה שיכול.
- * מי שנצרך לאכול ולשתות אוכל ושותה כרגיל ואין צריך לאכול ולשתות לשיעורים. (חוץ ממקרים מיוחדים).
- * מי שנצרך לאכול ולשתות יאכל דברים פשוטים ולא דברי מותרות ופינוקים.

* מי שנצרך לאכול לחם נחלקו הפוסקים האם יאמר "נחם" בברכת המזון.
* נוהגים שילדים מעל גיל תשע מתענים תענית שעות.

• איסור רחיצה:

* איסור רחיצה הוא אפילו במים קרים ואפילו רק חלק קטן מהגוף.
* מי שנתלכלך מותר לו לרחוץ את אותו מקום שהתלכלך.
* מי שמבשל מותר לו לרחוץ ידיו.
* מותר ליטול ידיים כשקמים בבוקר עד סוף פרקי האצבעות.
* בבוקר כשקמים מהשינה מותר לנקות במעט מים את העיניים (לעניין שטיפת הפה עיין לעיל).
* מותר ליטול ידיים לתפילה עד סוף פרקי האצבעות.
* מותר לרחוץ או ליטול את הידיים כשיוצאים מהשרותים עד סוף פרקי האצבעות.
* כוהנים מותרים ליטול את כל כף ידיהם לקראת ברכת כוהנים.
* מי שנצרך לאכול לחם בצום נוטל ידיו עד סוף פרקי האצבעות.
* אסור לטבול במקווה.
* נוהגים שילדים מעל גיל תשע נוהגים איסור רחיצה.

• איסור סיכה:

* אסור לסוך בשמן או משחה אפילו חלק קטן מהגוף.
* למרוח משחה לצורך רפואה- מותר.
* נוהגים שילדים מעל גיל תשע נוהגים איסור סיכה.

• איסור נעילת סנדל:

* אסור לנעול סנדל או נעל מעור.
* נעליים העשויות מחומרים אחרים מותר לנעול אף על פי שהם נוחות, ויש שנהגו ללכת רק בנעלי בית וכדומה.
* מי שיש לו רק נעלי עור והוא צריך ללכת במקום שאם לא ינעל נעליים הוא עלול להינזק, מותר לו לנעול נעלי עור בשעה שהולך באותו מקום.
* נוהגים שאף ילדים נוהגים איסור נעילת סנדל.

• איסור תשמיש המיטה:

* בליל תשעה באב יש לנהוג כפי שנוהגים בשעה שהאישה נידה.
* ביום תשעה באב אין לישון באותה מיטה ואין לגעת נגיעה של חיבה.

• איסור תלמוד תורה:

* אין לומדים תורה בתשעה באב, בין בדיבור ובין בהרהור.
* הדברים המותרים ללמוד:

תנ"ך: איכה, פרקי החורבן שבמלכים ודברי הימים, נבואות החורבן שברמיהו יחזקאל ותרי עשר, איוב, התוכחה והקללות שבפרשות בחוקותי כי תבוא והאזינו. – דברים אלו מותר ללמוד עם פירוש כדי להבין את הפשט.

אגדות חז"ל: אגדות החורבן במסכת גיטין, מדרש איכה רבה (חוץ מהנחמה), פרק שלישי במועד קטן, סוף מסכת תענית.
הלכה: הלכות ימי בין המצרים ותשעה באב, הלכות אבלות.
הרב עונה על שאלות נצרכות בלי לבאר את טעם הדין.
מוסר: ספרי מוסר.

תפילה: מותר לומר את הקורבנות שרגילים לומר בכל יום לפני התפילה.
תהילים: נחלקו הפוסקים לגבי אמירת תהילים.
שאר דברים: אין לקרוא ספרים וכדומה המסיחים את הדעת

מהאבלות, אך מותר לקרוא ספרים בנושא החורבן והגלות.

- איסור שאילת שלום:
* אין שואלים שלום בתשעה באב.
* לפי רוב הפוסקים גם אמירת "בוקר טוב" וכדומה אסורה. ויש מתירים.
* מי ששאלו בשלומו מותר לו לענות בלשון רפה "שלום", ועדיף לענות "בוקר טוב".
אם יודעים שהשואל בשלום הוא אדם שרוצה לקיים את ההלכה, יש ללמדו את ההלכה.
* מותר ללחוץ יד לשלום.
* מותר לברך את חברו בברכת "מזל טוב".
* אין נותנים מתנה (צדקה וודאי שמצווה לתת).

- ישיבה ושכיבה על הארץ:
* מותר לישון כרגיל, אך נוהגים בלילה לשכב על הארץ או לישון בלי כרית או לשים אבן תחת המזרון.
* מותר לשבת כרגיל, אך נוהגים שעד חצות היום (12.45) יושבים על הארץ או על כרית קטנה או כיסא נמוך.

- עשיית מלאכה:
* עשיית מלאכה תלויה במנהג המקום, וכיום נהגו לא לעשות מלאכה.
* לצורך גדול עושים מלאכה לאחר חצות היום.
* המלאכות האסורות במלאכה הם מלאכות הלוקחות זמן ומסיחות את הדעת מהאבלות, אבל מלאכות קצרות- מותרות.
* מותר לעשות מלאכה על ידי גוי.
* במקום הפסד מותר לעשות מלאכה.
* נוהגים להכין את צרכי הסעודה של מוצאי תשעה באב רק אחר חצות. וכן יש נוהגים אחר חצות היום לנקות ולסדר את הבית.

מוצאי הצום

- מתפללים ערבית רגילה.
- יש נוהגים בצאת הצום ליטול ידיים שלש פעמים לסירוגין.
- נוהגים לקדש לבנה. ראוי ללבוש נעליים ולטעום משהו לפני קידוש לבנה.
- מבדילים על הכוס, ומברכים רק "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל". ומותר לשתות את יין ההבדלה, ויש שנוהגים לתת את היין לקטן שהגיע לחינוך. ואם אין קטן, לכל הדעות אפשר לשתות את היין.
- מותר לכבס ולספר ולשמוע מוסיקה במוצאי הצום (ויש מחמירים בזה).
- נוהגים לא לאכול בשר ולא לשתות יין עד למחרת בבוקר (ויש מקילים בזה).
לכל הדעות מותר לאכול בשר בסעודת מצווה, וכן מותר לאכול תבשיל של בשר.

כֹּה-אָמַר ה' צְבָאוֹת, צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הַעֲשִׂירִי יְהִי לְבֵית-יְהוָה; הַיּוֹדֵה

(זכריה ח). לְשֹׁשׁוֹן וְלִשְׂמֵחָה, וְלִמְעֻדִים, טוֹבִים; וְהֶאֱמַת וְהִשְׁלֹם, אָהְבוּ

Tisha B'Av that falls on Motzaei Shabbat

Below is a brief synopsis of the Halakhot of Tisha B'Av. One may call me with any questions.

Shabbat Chazon:

- One may bathe/shower in lukewarm water with soap and shampoo in honor of Shabbat.
- One may wear laundered clothes in honor of Shabbat.
- “*Av Ha-rachamim*” is recited.
- “*Tzidkatekha*” is not recited at Mincha, and neither is Pirkei Avot.
- It's allowed to learn Torah on Shabbat after midday (12:45pm).
Some learn only those things that it is permitted to study on Tisha B'Av (see below).
- It is permitted to eat meat and drink wine on Shabbat.
- Similarly, it is permitted to taste meat dishes when cooking for Shabbat.
- All Shabbat prayers and meals are as usual.
- There is no limit on the number of guests one may host for the Friday night and Shabbat morning meals. However, some are *machmir* not to have guests for *se'uda shlishit*.
- It is permissible to eat more than usual even if the intent is to make the fast easier, but one should not state that he is eating for that purpose.
- Finish *se'uda shlishit* by sunset (7:35pm).
- If there quorum, a *mezuman* is made even during *se'uda shlishit*.
- If *se'uda shlishit* is completed before sunset, it is permitted to continue eating and drinking until sunset.
- It is permitted to prepare *kinot*, but only if one studies them a bit.
- When Shabbat ends (8:05pm), recite “*barukh ha-mavdil bein kodesh le-chof*”, and put on weekday clothes.
- *Havdala* is recited over a beverage on Sunday night, but not Saturday night (see below). However, one should make the *berakha* of “*borei me'orei ha-esh*”. It is customary to recite this *berakha* in shul prior to the reading of *Eikha*, but one may make it at home as well, any time during the night.
- One who must eat on Tisha B'Av, whether on Saturday night or Sunday, makes *havdala* before eating or drinking, over a beverage – it should be make on grape juice, and some say it should be made on *chamar medina* (a “local beverage”), or to give a child older than 6 to drink the grape juice..
“*Borei minei besamim*” is not recited.
- A minor who eats on Tisha B'Av need not make *havdala*.

Tisha B'Av

- Ma'ariv
 - The *parokhet* is customarily removed from the ark.
 - It is customary to dim the lights of the shul and leave only the light necessary to read. Some have the custom of dimming the lights at home as well.
 - At Ma'ariv, “Le-David barukh” and “La-menatze'ach bi-nginot” are not recited.
 - “*Ata chonantanu*” is recited in *Shemoneh Esrei*.
 - After *Shemoneh Esrei* and *Kaddish Titkabel*, we sit on the ground and *Eikha* is read.
 - The *berakha* of “*borei me'orei ha-esh*” is customarily recited before the reading of *Eikha*.

- If *Eikha* is read from a kosher parchment scroll, the *berakha* of “*al kri’at megila*” is recited.
 - At the end of the reading of *Eikha*, the congregation and reader repeat the penultimate verse, “*Hashivenu...*”
 - After *Eikha*, *Kinot* are recited followed by “*U-va le-Tzion*”, Kaddish (without “*titkabel*”) and *Aleinu*. “*Va-yhi no’am*” and “*Ve-yiten lekha*” are not recited.
 - In Ma’ariv, one praying alone should read *Eikha* and *Kinot*.
 - After davening, it is proper to deal with issues relating to the *Churban* (destruction of the Beit Hamikdash) until going to sleep.
 - Shema before sleep is said as usual (for sleeping see below).
- Shacharit
 - In the morning, one makes a *berakha* of “*al netilat yadayim*” on washing hands after going to the bathroom (for washing hands see below)
 - A *berakha* is not made on Tzitzit.
 - *Birkot Ha-shachar* are said as usual. There is a dispute whether the *berakha* “*She-asa li kol tzorki*” is said.
 - Talit and tefilin are customarily not worn at Shacharit.
 - Until after the silent *Shemoneh Esrei* it is a regular Shacharit.
 - During *chazarat ha-shatz*, “*Anenu*” is inserted as a separate *berakha* after “*go’el Yisrael*”.
 - There is no *Birkat Kohanim*, and the paragraph “*barkheinu ba-berakha ha-meshuleshet...*” is omitted as well.
 - *Tachanun* and *Avinu Malkeinu* are not recited.
 - After *chazarat ha-shatz*: half-Kaddish; the Torah is taken out (do not recite “*Kel erekh apayim*”); *Berikh Shmei*; Torah reading – the Torah is read using the regular tune, three are called up (it is customary for each *oleh* to silently say “*baruch Dayan emet*” without *shem u-malkhut*); no “*mi-sheberakh*”s are made; half-Kaddish; *Haftara* with *Eikha* tune; the Torah is returned (*yehi ratzon* is not recited); *Kinot*; *Ashrei*; skip *Lamenatze’ach*; *U-va le-Tzion* (skipping the verse “*va’ani zot beriti*”); Kaddish (without “*Titkabel*”); *Aleinu*; Skip *Shir shel Yom* and *Pitum Ha-ketoret*).
 - It is customary to read *Eikha* after davening.
- Mincha
 - Tallit and tefilin are worn at Mincha, with a *berakha*.
 - *Shir shel Yom* and *Pitum Ha-ketoret* are now recited.
 - Some have the custom of repeating *Shema* with their tefilin on.
 - Those who recite *Korbanot* before Mincha should do so as they would on any other day.
 - The order is: *Ashrei*; half-Kaddish; Torah-reading with regular tune and 3 *olim*; *Haftara* with the regular tune; return the Torah; half-Kaddish; *Shemoneh Esrei* adding *Nachem* in *Boneh Yerushalayim* and *Anenu* in *Shema Koleinu* (during *chazarat ha-shatz*, *anenu* is recited as a separate *berakha* after “*go’el Yisrael*”); *Sim shalom* instead of *Shalom rav*.
 - If *Mincha* is after *Plag*, *Birkat Kohanim* is recited (see below for the proper handwashing procedure).
 - After *chazarat ha-shatz*, straight to *Kaddish Titkabel* (no *Tachanun* and no *Avinu Malkeinu*) and the *Aleinu*.
- Prohibition against eating and drinking:

- One may not rinse his or her mouth or brush teeth, unless this causes great misery/pain, in which case he or she may rinse his or her mouth and brush teeth (without toothpaste).
- Whoever forgot and broke the fast, should continue fasting.
- Pregnant and nursing mothers as well as one who is ill should consult their doctors and rabbi on whether they should fast.
- Whoever cannot fast but can fast at night or for a few hours, should fast whatever he or she is able.
- Whoever needs to eat and drink should do so normally, and there is no need to eat with “*shiurim*” (except for special cases).
- Whoever needs to eat should eat simple foods and not fine and rich foods.
- If one needs to eat bread, there is disagreement whether he or she should say “Nachem” when benching.
- It is customary that children over 9 fast for a few hours.
- Prohibition against bathing:
 - The prohibition applies even to cold water and even for a small part of the body.
 - It is permissible for one who got dirty to wash the dirty place.
 - It is permissible for one who is cooking to wash his or her hands.
 - Upon waking up, it is permissible to wash one's hands up to the end of the joints of the fingers.
 - When one awakes it is permissible to wash one's eyes with a bit of water (for rinsing one's mouth see above).
 - It is permissible to wash one's hands for davening up to the end of the joints of the fingers.
 - It is permissible to wash one's hands when leaving the bathroom up to the end of the joints of the fingers.
 - Kohanim may wash their whole hands in preparation for *Birkat Kohanim*.
 - One who must eat bread should wash his or her hands up to the end of the joints of the fingers.
 - It is prohibited to bathe in the mikva.
 - It is customary that children over 9 abide by the prohibition against bathing.
- Prohibition against anointing one's body:
 - It is prohibited to anoint even a small part of one's body in oil or ointment.
 - Anointing one's body in cream for medical purposes is permitted.
 - It is customary that children over 9 abide by the prohibition against anointing one's body.
- Prohibition against wearing shoes:
 - It is prohibited to wear sandals or shoes made of leather.
 - It is permissible to wear shoes made of other materials even though they are comfortable, and there are those whose custom it is to only wear slippers and the like.
 - One who only has leather shoes and needs to walk in a place where he will get hurt if he does not wear shoes may wear leather shoes when walking there.
 - It is customary that children abide by the prohibition against wearing shoes.
- Prohibition against marital relations:

- On the night of Tisha B'Av there are couples whose custom is to behave as they do when the wife is a Nida.
- On Tisha B'Av day, it is forbidden to sleep in the same bed and to touch in an "affectionate way".
- Prohibition against learning Torah:
 - It is forbidden to learn torah on Tisha B'Av, whether by thought or speech.
 - It is permissible to study the parts of the Torah that relate to the *Churban* or to mourning (a detailed list appears in the Hebrew section above).
- Prohibition against greeting:
 - It is prohibited to greet someone with "shalom" on Tisha B'Av.
 - According to most rabbinical authorities, even saying "good morning" and the like is prohibited, though some allow it.
 - One who is greeted, may faintly respond with "shalom", but it is preferable to respond with "good morning".
 - If one knows that the person saying "shalom" would want to fulfill the *halakha*, he should be taught the *halakha*.
 - It is permissible to greet with a handshake.
 - It is permissible to wish someone "Congratulations" or "Mazal Tov".
 - One does not give gifts (obviously, it is a mitzva to give tzedaka).
- Sitting and lying on the floor:
 - It is permissible to sleep as usual, but some have the custom to lie on the ground, sleep without a pillow, or put a rock under the mattress.
 - It is permissible to sit as usual, but the custom is that until midday (12.45) one sits on the ground, a small pillow, or a low chair.
- Doing work (*melakha*):
 - Doing work is dependent on the custom of the place, and today it is customary not to do work.
 - If there is a great need, one may do work after midday.
 - The *melakhot* that are prohibited are those that take time and divert attention from mourning. Short and easy *melakha* is permitted.
 - It is permitted to have a *melakha* done for you by a gentile.
 - Where loss is involved, one may do *melakha*.
 - It is customary to prepare for the meal to be eaten following Tisha B'Av only after midday. Also there are those whose custom it is to clean and organize the house after midday.

After the Fast

- Some are wash hands, six times on and off.
- Regular Ma'ariv is recited.
- Some have the custom to wash hands, six times on and off.
- The minhag is to say Kidush Levana. It is preferable to put on shoes and to eat a bit before reciting *Kiddush Levana*.
- *Havdala* is made over a beverage, and only the *berakhot* of "Ha-gefen" and "Ha-mavdil" are recited. It is permitted to drink the *havdala* wine. Some have the custom of giving the

wine to a discerning child. If there are no children, then according to all it is permissible to drink the wine.

- It is permitted to do laundry, get a haircut, and listen to music on the night after the fast (Some are *machmir* on this matter).
- It is customary not to eat meat or drink wine until the next day (though some are lenient on this matter). If there is a *se'udat mitzva* it is permitted to all opinions, and it is thus permitted to eat a meat dish.

כה-אמר ה' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה,
ולמעדים, טובים; והאמת והשלום, אהבו (זכריה ח)